

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

Хто такі Ісус? — Біблейскае даследаванне KJV з нумарамі Стронга

ХТО ТАКІ ІСУС · ПАДАРОЖЖА ПРАЗ БІБЛІЮ, АД КНІГІ БЫЦЦЯ ДА АДКРЫЦЦЯ

Асноўнае біблейскае вучэнне — Евангелле Ісуса Хрыста

ПАЧАТКОВАЕ СЛОВА

За семсот гадоў да таго, як Ісус быў народжаны, прарок запісаў, як будзе названы гэты дзіця. Гэта не імя, якое вы далі б чалавеку. Вам не трэба нічога веры, каб прачытаць гэта даследаванне. Вам трэба толькі жаданне паглядзець. Амаль кожны жывы чалавек чуў імя Ісус. Значна менш людзей прачыталі, што сама Біблія кажа пра Яго, і ўзважылі гэта для сябе. Тое, у што вы верыце сёння, і тое, чаму вас навучылі, для нас не мае значэння. Мы рады, што вы тут, каб паглыбіць сваё разуменне Ісуса з першаснай крыніцы. Кожны верш надрукаваны цалкам, каб вы бачылі ўсё сказанне, а не яго частку. Там, дзе Біблія сцвярджае нешта прама, гэта даследаванне так і кажа. Там, дзе вывад вынікае з супастаўлення вершаў побач, гэта даследаванне кажа і пра гэта. Нішто тут не залежыць толькі ад слова аднаго чалавека. А цяпер прачытайце, што напісаў прарок.

ПАЧАТКОВЫ ЯКАР

ІСАЯ 9:5 (KJV 9:6) Бо кожны бот вайсковы, які шоргае гучна, і кожны плашч, заліты крывёю, будзе на спаленне, на спажыву агню.

ДЗІЦЯ НАРАДЗІЛАСЯ + СЫН ДАДЗЕНЫ → І НАРАКУЦЬ ІМЯ ЯМУ: БОГ МОГУТНЫ.

За семсот гадоў да нараджэння Ісуса прарок напісаў, што гэтае дзіця будзе называцца Магутны Бог. Немаўля Ісус ляжала ў яслях. Прачытайце верш павольна. Гэтыя вершы выказваюць увесь сэнс гэтага даследавання.

А. БОГ, ЯКІ СКАЗАЎ «СТВОРЫМ» — АДЗІН БОГ, І БОЛЬШ ЧЫМ АДЗІН, ХТО ГАВОРЫЦЬ

A1. БЫЦЦЁ 1:26 І сказаў Бог: «Зробім чалавека на вобраз Наш, як падабенства Нашае, і няхай ён мае ўладу над рыбамі марскімі і над птушкамі паднебнымі, і над скацінай, і над усёй зямлёй, і над усякім паўзуном, які поўзае па зямлі». (27) І стварыў Бог чалавека на вобраз Свой, на вобраз Божы стварыў яго, мужчыну і жанчыну стварыў іх.

ЗРОБІМ ЧАЛАВЕКА НА ВОБРАЗ НАШ, ЯК ПАДАБЕНСТВА НАШАЕ → І СТВАРЫЎ БОГ ЧАЛАВЕКА НА ВОБРАЗ СВОЙ.

(Мае асабістыя думкі: Прачытайце Быццё 1:26 і Быццё 1:27 разам. Не змякчайце розніцу паміж гэтымі двума вершамі. Быццё 1:26 кажа "нам" і "наш". Быццё 1:27 кажа "сваім вобразам" і "Бог стварыў", абодва ў адзіночным ліку. Біблія прыводзіць абодва вершы побач без апраўдання. Біблія проста сцвярджае абодва.)

A2. БЫЦЦЁ 3:22 І сказаў ГОСПАД Бог: «Вось, чалавек стаўся як адзін з Нас, спазнаўшы дабро і зло. І цяпер няхай ня выцягне ён рукі сваёй і ня возьме таксама з дрэва жыцця, і ня зьесьць, і ня будзе жыць вечна».

ЧАЛАВЕК СТАЎ ЯК ХТОСЬЦІ З НАС, КАБ ВЕДАЦЬ ДОБРАЕ І ЗЛОЕ.

A3. БЫЦЦЁ 11:7 Давайце зыйдзем і памяшаем там мову іхнюю, каб не маглі разумець мовы адзін аднаго».

СЫДЗЕМ ЖА + ЗМЯШАЕМ МОВУ ІХ.

A4. ІСАЯ 6:8 І пачуў я голас Госпада, кажучы: «Каго Мне паслаць? Хто пойдзе дзеля Нас?» І я сказаў: «Вось я, пашлі мяне».

КАГО МНЕ ПАСЛАЦЬ + ХТО ПОЙДЗЕ ДЗЕЛЯ НАС?

(Мае асабістыя думкі: Уважліва прыгледзьцеся да Ісаі 6:8. У гэтым адным вершы ёсць абедзве формы ў адным і тым жа сказе: "каго Мне паслаць" і "хто пойдзе дзеля Нас". Той самы гаварыльнік ужывае форму адзіночнага ліку і форму множнага ліку разам. Гэта не памылка пры запісе, і гэта не Бог, які выкарыстоўвае слова множнага ліку, каб апісаць самога сябе аднаго. Такая ж заканамернасць паўтараецца шматразова, у многіх розных кнігах Бібліі, на працягу многіх стагоддзяў.)

A5. ДРУГАЗАКОНЬНЕ 6:4 Слухай, Ізраіль! ГОСПАД, Бог наш, — ГОСПАД адзіны. **[H259 echad ■]**
СЛУХАЙ, ІЗРАІЛЬ! ГОСПАД, БОГ НАШ, — ГОСПАД АДЗІНЫ.

(Мае асабістыя думкі: Другазаконне 6:4 кіруе ўсім гэтым даследаваннем. Ёсць адзін Бог, і толькі адзін: не два, не тры, не многія. Любы верш у гэтым даследаванні, які мог бы намякаць на другога бога, чытаецца няправільна, і Другазаконне 6:4 — гэта пробны камень для гэтага. Звярніце ўвагу на яўрэйскае слова, якое ўжываецца ў гэтым вершы для "адзін". Гэтае слова — эхад. Гэта тое самае слова, якое ўжываецца, калі вечар і раніца называюцца АДНЫМ днём, хоць дзень мае дзве часткі, і калі мужчына і яго жонка называюцца АДНОЙ плоцю, хоць яны — два чалавекі. Біблія абрала для "адзін" слова, якое дапускае наяўнасць больш за адну асобу ўнутры сябе. Быццё 1:26 затым запісвае, як Бог кажа "зробім".)

A6. ІСАЯ 45:5 Я — ГОСПАД, і няма іншага. Акрамя Мяне няма Бога. Я падперазаў цябе, хоць ты ня ведаеш Мяне

Я — ГОСПАД + І НЯМА ІНШАГА + АКРАМЯ МЯНЕ НЯМА БОГА.

(Мае асабістыя думкі: Ісая 45:5 сцвярджае іншы бок гэтай праўды, і гэтае даследаванне не будзе яго абыходзіць. Бог прама сцвярджае, што няма Бога, апрача Яго. Усё, што знойдзецца на наступных старонках, ніколі не зможа дадаць другога Бога. Тое, што яны насамрэч знойдуць, дзіўнейшае і лепшае, чым другі Бог: адзіны Бог, які адкрывае Сябе людзям.)

В. ТОЙ, КАГО НАЗЫВАЮЦЬ АНГЕЛАМ ГОСПАДА — ЯКОГА ТАКСАМА НАЗЫВАЮЦЬ БОГАМ

Габрэйскае слова, перакладзенае як "анёл", - *malak* (H4397). *Malak* азначае той, хто пасланы. *Malak* называе даручэнне пасланай асобы, а не яе прыроду. Звярніце ўвагу, што Біблія робіць з гэтай канкрэтнай пасланай асобай у прыкладах ніжэй.

В1. АГАР У ПУСТЫНІ — ЯНА ДАЕ ЯМУ ІМЯ

БЫЦЦЁ 16:7 І знайшоў яе анёл ГОСПАДА каля крыніцы вады ў пустыні, каля крыніцы пры дарозе на Шур **[H4397 malak ■]** (8) і сказаў: «Агар, нявольніца Сарай, адкуль ты прыйшла і куды

ідзеш?» Яна адказала: «Ад аблічча Сарай, гаспадыні маёй, я ўцякаю». (9) І сказаў ёй анёл ГОСПАДА: «Вярніся да гаспадыні сваёй і скарыся пад руку яе». (10) І сказаў ёй анёл ГОСПАДА: «Памнажаючы, памножу насеньне тваё, нельга будзе палічыць яго з прычыны мноства».

АНГЕЛ ГОСПАДА СКАЗАЎ: Я ВЕЛЬМІ ПАМНОЖУ НАШЧАДКАЎ ТВАІХ.

БЫЦЦЁ 16:13 І назвала яна імя ГОСПАДА, Які прамаўляў да яе: «Ты — Бог, Які бачыць мяне». Бо сказала яна: «Ці ня тут я бачыла Таго, Які бачыць мяне».

І НАЗВАЛА ЯНА ІМЯ ГОСПАДА, ЯКІ ПРАМАЎЛЯЎ ДА ЯЕ: «ТЫ — БОГ, ЯКІ БАЧЫЦЬ МЯНЕ.

(Мае асабістыя думкі: два моманты ў 16-й главе Быцця павінны прымусіць чытача спыніцца. Па-першае, той, каго названа «Анёлам Гасподнім», кажа: «Я вельмі размножу семя тваё». Ён не кажа: «Гасподзь размножыць семя тваё». Ён гаворыць як той, хто Сам робіць гэта размнажэнне. Па-другое, сам біблейскі тэкст, а не думка Агары, называе гэтага Анёла Гасподняга «Госпадам, Які гаварыў з ёю». Агар называе гэтую самую асобу «Ты, Божа». Апавед кнігі Быцця згаджаецца з Агар'ю.)

Б2. РУКА НАД ІСААКАМ — ЁН КЛЯНЕЦЦА САМІМ САБОЮ

БЫЦЦЁ 22:11 І паклікаў яго анёл ГОСПАДА з неба, і сказаў: «Абрагаме! Абрагаме!» Той сказаў: «Вось я!» (12) І сказаў [Госпад]: «Не выцягвай рукі сваёй на хлопца і не рабі яму нічога, бо цяпер Я ведаю, што ты баішся Бога і не пашкадаваў дзеля Мяне сына твайго, адзінага твайго».

ШТО ТЫ БАІШСЯ БОГА І НЕ ПАШКАДАВАЎ ДЗЕЛЯ МЯНЕ СЫНА ТВАЙГО, АДЗІНАГА ТВАЙГО.

БЫЦЦЁ 22:15 І паклікаў анёл ГОСПАДА Абрагама другі раз з неба (16) і сказаў: «На Сябе Самога прысягаю, кажа ГОСПАД, за тое, што ты гэта зрабіў, і не пашкадаваў сына твайго, адзінага твайго (17) дабраслаўляючы, дабраслаўлю цябе і, памнажаючы, памножу насеньне тваё, як зоркі нябесныя і як пясок на беразе мора; і ўспадкаеміць насеньне тваё брамы ворагаў сваіх. (18) І будуць дабраслаўленыя ў насеньні тваім усе народы зямлі за тое, што ты паслухаў голасу Майго».

САМІМ САБОЮ Я КЛЯЎСЯ, КАЖА ГОСПАД → У НАСЕННІ ТВАІМ БЛАГАСЛОВЯЦЦА ЎСЕ НАРОДЫ ЗЯМЛІ.

(Мае асабістыя думкі: Разгледзьце дзве фразы ў Быцці 22:11-18. Першая фраза — "Ты не пашкадаваў для МЯНЕ сына твайго". Абрагам прыносіў свайго сына Богу. Той, хто гаворыць у гэтай фразе, кажа, што сын не быў утоены ад гаворакага. Другая фраза — "Сабою кляўся Я, кажа ГОСПАД". У старажытныя часы чалавек клянуўся кімсьці большым за самога сябе. Створаны пасланец, які толькі перадае паведамленне, не кляўся сабою. Створаны пасланец не падпісвае клятву заповітным імем Бога. Габрэям 6:13 дае прычыну. Габрэям 6:13 кажа, што Бог кляўся Самім Сабою. Габрэям 6:13 сцвярджае прычыну: "бо не было кім большым, кім бы Ён мог паклясціся".)

В3. ЯКАЎ БАРОЛАСЯ З МУЖЧЫНАМ — І НАЗВАЎ ГЭТАЕ МЕСЦА "АБЛІЧЧА БОЖАЕ"

БЫЦЦЁ 32:25–32:27 (КJV 32:24-26) І Той убачыў, што не пераможа яго, і дакрануўся да сустава сьцягна ягонага, і пашкодзіў суставаў сьцягна Якуба, калі дужаўся з ім (25) і сказаў: «Пусці Мяне, бо ўзыйшла зараніца». І сказаў [Якуб]: «Не пушчу Цябе, пакуль не дабраславіш мяне». (26) І Ён сказаў яму: «Якое імя тваё?» А ён сказаў: «Якуб».

І БАРАЎСЯ НЕКІ ЧАЛАВЕК З ІМ → Я НЕ АДПУШЧУ ЦЯБЕ, ПАКУЛЬ ТЫ НЕ ДАБРАСЛАВІШ МЯНЕ.

БЫЦЦЁ 32:29–32:31 (КJV 32:28-30) І спытаўся Якуб, і сказаў: «Скажы, калі ласка, імя Тваё». І Ён сказаў: «Навошта ты пытаешся імя Маё?» І дабраславіў яго там. (29) І назваў Якуб імя таго месца: Пэніэль, бо [казаў]: «Я бачыў Бога абліччам да аблічча, і захаваная душа мая». (30) І ўзыйшло сонца, калі ён праходзіў Пэніэль, і ён накульгваў на сьцягну сваё.

ЯК КНЯЗЬ, ТЫ МЕЎ СІЛУ Ў БОГА → Я БАЧЫЎ БОГА ТВАР У ТВАР, І ДУША МАЯ ЗАХАВАЛАСЯ.

(Мае асабістыя думкі: тэкст Быцця 32 называе гэтую асобу чалавекам. Гэты чалавек, які змагаўся з Іакавам, кажа, што Іякаў мае сілу з БОГАМ. Іякаў называе гэтае месца "тварам Божым". Іякаў кажа, што яго жыццё было збаронена. Іякаў пытаецца ў гэтага чалавека імя. Іякаў не атрымлівае імя, толькі пытанне ў адказ. Запомніце гэтае неадказанае пытанне пра імя. Тое ж пытанне зноў узнікае, у іншай кнізе Бібліі, праз сотні гадоў.)

Б4. КУСТ, ЯКІ ГАРЭЎ — АНЁЛ, ЯКІ ЁСЦЬ Я ЕСЦЬ

ВЫХАД 3:2 І з'явіўся яму анёл ГОСПАДА ў полымі агню з сярэдзіны цярновага куста. І ён бачыў, і вось, цярновы куст гарэў агнём, але куст не згараў. (3) І сказаў Майсей: «Пайду і пагляджу на з'яву гэтую вялікую, чаму куст не згарае». (4) І ўбачыў ГОСПАД, што ён з'яўнуўся паглядзець [на гэта], і паклікаў яго Бог з сярэдзіны куста, і сказаў: «Майсей, Майсей!» Ён сказаў: «Вось я!» (5) І сказаў [Бог]: «Не падыходзь сюды; здымі абутак твой з ног тваіх, бо месца, на якім ты стаіш, ёсць зямля сьвятая». (6) І сказаў: «Я — Бог бацькі твайго, Бог Абраама, Бог Ісаака і Бог Якуба». І закрыў Майсей аблічча сваё, бо баяўся глянуць на Бога.

АНГЕЛ ГОСПАДА З'ЯВІЎСЯ ЯМУ У ПЛАМЕНИ АГНЮ → БОГ ПАКЛІКАЎ ЯГО З СЯРЭДЗІНЫ КУСТА.

ВЫХАД 3:14 І сказаў Бог Майсею: «Я Ёсць, Хто Ёсць». І сказаў: «Гэтак скажы сынам Ізраіля: “Той, Хто Ёсць, паслаў мяне да вас”».

Я ЕСЦЬ ТОЙ, ХТО Я ЕСЦЬ → Я ЕСЦЬ ПАСЛАЎ МЯНЕ ДА ВАС.

(Мае асабістыя думкі: у Выхадзе 3:2 гаворыцца пра Анёла Гасподняга. Дзума вершамі пазней, у Выхадзе 3:4, гаворыцца пра Госпада і Бога. Той жа куст, той жа агонь і той жа голас з'яўляюцца ў абодвух месцах. Біблія ніколі не разглядае гэта як супярэчнасць. Гэты ж голас затым дае імя, якое Ізраіль будзе несці навечна: Я ЁСЦЬ ТОЙ, ХТО Я ЁСЦЬ.)

ІНШЫ ПОГЛЯД, ТАЯ Ж САМАЯ КАРЦІНА — палаючы куст і Ісус у дварах храма

ЯНА 8:56 Абрагам, бацька ваш, рады быў бачыць дзень Мой; і ўбачыў, і ўзрадаваўся». (57) Тады сказалі Яму Юдэі: «Табе няма яшчэ пяцідзесяці гадоў, і Ты бачыў Абраама?» (58) Сказаў ім Ісус: «Сапраўды, сапраўды кажу вам: перш, чым Абрагам быў, Я ёсць». (59) Узялі тады камяні, каб кінуць у Яго, але Ісус схаваўся і выйшаў са сьвятыні, прайшоўшы між імі, і пайшоў далей.

ПАКУЛЬ АБРААМ НЕ НАРАДЗІЎСЯ, Я ЁСЦЬ → ТАДЫ ЯНЫ ЎЗЯЛІ КАМЯНІ, ЩОБ КІНУЦЬ У ЯГО.

(Мае асабістыя думкі: Пастаўце гэтыя дзве сцэны побач і няхай розніца навучыць. Каля куста голас з агню кажа Я ЁСЦЬ. Майсей хавае твар свой каля куста. У храме чалавек, які стаіць перад натоўпам, кажа Я ЁСЦЬ. Натоўп бярэ каменні. Натоўп не быў збянтэжаны тым, што сказаў Ісус. Натоўп зразумеў Ісуса дакладна. Натоўп палічыў словы Ісуса вартымі пабіцця каменнем. Заўважце таксама, што Ісус не сказаў "перш чым з'явіўся Абраам, Я БЫЎ". Ісус сказаў Я ЁСЦЬ.)

В5. МАНОЙ І ЯГО ЖОНКА — ІМЯ, ЯКОЕ ДЗІВОСНАЕ

СУДЗЬДЗЯЎ 13:3 І з'явіўся анёл ГОСПАДА той жанчыне, і сказаў: «Хоць ты няплодная і бязьдзетная, але зачнеш і народзіш сына.

І З'ЯВІЎСЯ АНЁЛ ГОСПАДА ТОЙ ЖАНЧЫНЕ → АЛЕ ЗАЧНЕШ І НАРОДЗІШ СЫНА.

СУДЗЬДЗЯЎ 13:17 Маноах спытаўся ў анёла: «Якое імя тваё, і калі слова тваё споўніцца, як ушанаваць цябе?» **[H6383 piliy ■]** (18) Анёл сказаў яму: «Навошта ты пытаешся пра імя маё, яно таямнічае».

НАВОШТА ТЫ ПЫТАЕШСЯ ПРА ІМЯ МАЁ, ЯНО ТАЯМНІЧАЕ?

СУДЗЬДЗЯЎ 13:20 І калі полымя паднялося з ахвярніка ў неба, таксама анёл ГОСПАДА падняўся ў полымі. Калі гэта ўбачылі Маноах і жонка ягоная, упалі на абліччы свае на зямлю. (21) І ўжо болей ня бачылі яны анёла ГОСПАДА. І зразумеў Маноах, што гэта анёл ГОСПАДА (22) і сказаў жонцы сваёй: «Хіба мы памром, бо мы бачылі Бога».

АНГЕЛ ГОСПАДА ЎЗНЯЎСЯ Ў ПЛАМЕНИ АЛТАРА → МЫ ПЕЎНА ПАМРЕМ, БО МЫ БАЧЫЛІ БОГА.

(Мае асабістыя думкі: У Суддзяў 13 вылучаюцца тры рэчы. Маной пытаецца імя, дакладна гэтак жа, як Іякаў у Быццi 32. Імя зноў утойваецца ад Маноя, на гэты раз з названай прычынай. Габрэйскае слова, дадзенае для гэтай прычыны, — пілій (H6383). У KJV пілій перакладаецца як "сакрэтны". Пілій азначае занадта дзівоснае, каб быць спазнаным. Пілій паходзіць ад таго самага караня, што і пеле (H6382), слова, перакладзенае як "Дзівосны" ў Ісаі 9:6, дзе названы дзіця, народжанае нам. Гэты самы Анёл Гасподні потым узыходзіць у полымі ахвярніка. Уласная выснова Маноя гучыць не "мы бачылі анёла". Выснова Маноя — "мы бачылі Бога".)

В6. НАЧАЛЬНИК ПЕРАД ІЕРЫХОНАМ — ПАКЛАНЕННЕ, І ЗНЯТЫ АБУТАК

ЕГОШУА 5:13 Калі Егошуа быў на полі каля гораду Ерыхону, ён узняў вочы і ўбачыў, і вось, муж стаіць насупраць яго і меч аголены ў руцэ ягонай. І падыйшоў Егошуа да яго, і спытаўся: «Ці ты на нашым [баку], ці на баку ворагаў нашых?» **[H8269 sar ■]** (14) Ён адказаў: «Не. Я — князь войска ГОСПАДА, і вось Я прыйшоў». І Егошуа ўпаў на аблічча сваё, і пакланіўся яму, і сказаў яму: «Што прамовіць Госпад мой да слугі Свайго?» (15) Князь войска ГОСПАДА сказаў Егошуа: «Здымі сандалы з ног тваіх, бо месца, на якім ты стаіш, — сьвятое». І Егошуа зрабіў так.

ІСУС УПАЎ ТВАРАМ НА ЗЯМЛЮ І ПАКЛАНІЎСЯ → ЗДЫМІ АБУТАК ТВОЙ З НОГ ТВАІХ, БО МЕСЦА, НА ЯКІМ ТЫ СТАІШ, СЬВЯТОЕ.

ІНШЫ ПОГЛЯД, ТАЯ Ж САМАЯ СЦЭНА — двум мужчынам загадана зняць абутак

ВЫХАД 3:5 І сказаў [Бог]: «Не падыходзь сюды; здымі абутак твой з ног тваіх, бо месца, на якім ты стаіш, ёсць зямля сьвятая».

ЗДЫМІ АБУТАК ТВОЙ З НОГ ТВАІХ, БО МЕСЦА, НА ЯКІМ ТЫ СТАІШ, ЁСЬЦЬ ЗЯМЛЯ СЬВЯТАЯ.

(Мае асабістыя думкі: Заўважце адну і тую ж каманду, дадзеную амаль тымі самымі словамі двум розным людзям, з розніцай у некалькі стагоддзяў. Каля куста каманда зыходзіць ад голасу, які біблейскі тэкст называе ГОСПАД і Бог. За Ерыхонам каманда зыходзіць ад чалавека, які стаіць там з мячом у руцэ. Ісус падае на твар свой і пакланяецца гэтаму чалавеку. Чалавек не адмаўляецца ад пакланення. Параўнайце гэта з тым, што робіць сапраўдны створаны анёл, калі чалавек спрабуе пакланіцца анёлу. Анёл кажа: "я супольнік твой" (Адкрыццё 19:10), і "Богу пакланіся" (Адкрыццё 22:9). Іаан двойчы спрабаваў пакланіцца анёлу, і абодва разы анёл адмовіўся. Ніхто не адмовіўся ад пакланення Ісуса за Ерыхонам.)

В7. А ЦЯПЕР НОВЫ ЗАПАВЕТ КАЖА НЕШТА ВЕЛЬМІ ЯСНАЕ

ЯНА 1:18 Бога ня бачыў ніхто ніколі; Адзінародны Сын, Які ва ўлоньні Айца, Той зьявіў.

[G1834 exegeomai ■] [G3439 monogenes ■]

НІХТО НІКОЛІ НЕ БАЧЫЎ БОГА → АДЗІНАРОДНЫ СЫН ЯВІЎ ЯГО.

ЯНА 5:37 І Айцец, Які паслаў Мяне, Сам засьведчыў пра Мяне. Але вы ані голасу Яго ніколі ня чулі, ані аблічча Яго ня бачылі

АЛЕ ВЫ АНІ ГОЛАСУ ЯГО НІКОЛІ НЯ ЧУЛІ, АНІ АБЛІЧЧА ЯГО НЯ БАЧЫЛІ.

1 ЦІМАФЕЯ 6:16 Адзіны, Які мае несмяротнасьць, жыве ў сьвятле недаступным, Якога ніхто з людзей ня бачыў і бачыць ня можа. Яму пашана і ўлада вечная. Амэн.

ЖЫВУЧЫ Ў СЬВЯТЛЕ, ДА ЯКОГА НІХТО НЕ МОЖА НАБЛІЗІЦЦА → ЯКОГА НІХТО З ЛЮДЗЕЙ НЕ БАЧЫЎ І БАЧЫЦЬ НЕ МОЖА.

Цяпер пастаўце дзве паловы Бібліі побач адна з адной і чытайце іх разам.

Стары Запавет зноў і зноў кажа, што людзі БАЧЫЛІ гэтую асобу, размаўлялі з гэтай асобай, елі перад гэтай асобай, змагаліся з гэтай асобай — і засталіся жывыя.

У Новым Запавеце проста і тройчы сказана, што ніхто ніколі не бачыў Бога Айца, і ніхто не можа ўбачыць Бога Айца.

Абодва сьвярджэнні праўдзівыя. Таму асоба, якую людзі бачылі ў Старым Запавеце, і Айцец, якога людзі не маглі бачыць, — не адна і тая ж асоба. Іаан сьвярджае, хто такая ўбачаная асоба. Ён кажа, што ўбачаная асоба — гэта адзінародны Сын, Сын, які ва ўлонні Айца, і што гэты Сын вывеў Бога Айца туды, дзе Бог Айцец можа быць убачаны.

(Мае асабістыя думкі: Будзьце тут уважлівыя і сумленныя, бо гэта якраз тое месца, дзе чалавек можа пачаць дадаваць нешта да Бібліі. Што СКАЗАНА НАПРАМУЮ: сам тэкст Старога Запавету называе гэтую пасланую асобу ГОСПАДАМ і Богам, і людзі, якія сустрэлі гэтую пасланую асобу, кажуць тое ж самае. Гэта не вывад. Гэта тое, што кажуць самі сказы. Што ДАСЯГАЕЦЦА ШЛЯХАМ ЗЛУЧЭННЯ ВЕРШАЎ: што гэтая канкрэтная бачная асоба — гэта менавіта Сын. Ніводны верш не кажа: "анёл ГОСПАДА ў Быцці 16 — гэта Ісус." Гэты вывад дасягаецца шляхам змяшчэння Яна 1:18, Яна 5:37 і 1 Цімафея 6:16 побач са старазапаветнымі апісаннямі і пытаннем, каго было відаць. Вось чаму пазнака там стаіць, і пазнака там застаецца.)

В8. І ПАСЛАНЕЦ, ЯКІ ЁСЦЬ ГОСПАД, ЗНОЎ З'ЯЎЛЯЕЦЦА У САМЫМ КАНЦЫ СТАРОГА ЗАПАВЕТУ

МАЛАХІЯ 3:1 Вось, Я пасылаю анёла Майго, і ён падрыхтуе шлях перад абліччам Маім, і раптоўна прыйдзе ў сьвятыню Сваю Госпад, Якога вы шукаеце, і анёл запавету, Якога вы жадаеце. Вось, Ён прыйдзе, кажа ГОСПАД Магуцьцяў. **[H4397 malak ■]**

Я ПАШЛЮ АНГЕЛА МАЙГО + ЁН ПРЫГОТУЕ ШЛЯХ ПЕРАДА МНОЮ → І РАПТАМ ПРЫЙДЗЕ Ў ХРАМ СВОЙ ГОСПАД, АНГЕЛ ЗАПАВЕТУ.

ІНШЫ ПОГЛЯД, ТАЯ Ж САМАЯ СЦЭНА — абяцаны пасланец і пасланец, які быў пазначаны

МАРКА 1:2 Як напісана ў Прарокаў: «Вось Я пасылаю анёла Майго перад абліччам Тваім, які пракладзе шлях Твой перад Табою. (3) Голас таго, хто кліча ў пустыні: Падрыхтуйце шлях Госпаду, простымі рабіце сьцежкі Яго». (4) Зьявіўся Ян, хрысьцячы ў пустыні і абвяшчаючы хрышчэньне навяртаньня дзеля адпушчэньня грахоў.

ВОСЬ, Я ПАСЫЛАЮ АНЁЛА МАЙГО ПЕРАД АБЛІЧЧАМ ТВАІМ → ПАДРЫХТУЙЦЕ ШЛЯХ ГОСПАДУ.

(Мае асабістыя думкі: Малахія 3:1 называе дзвюх пасланых асоб у адным вершы. Адна пасланая асоба ідзе наперадзе, каб расчысціць дарогу. Другая пасланая асоба называецца "Госпад" і "анёл запавету". Гэтая другая пасланая асоба — той, хто прыходзіць у Свой уласны храм. Марк адкрывае Евангелле ад Марка, цытуючы менавіта гэты радок з Малахіі 3:1. Марк называе таго, хто расчышчае дарогу, Іаанам, у пустыні. Гэта пакідае другую пасланую асобу неназванай Маркам у гэтым месцы. Стары Запавет заканчваецца ў чаканні пасланца, які ёсць Госпад. Новы Запавет пачынаецца з таго, як гэты самы пасланец уваходзіць.)

С. ДРОВЫ, ПАКЛАДЗЕНЫЯ НА АДЗІНАГА СЫНА — АБРААМ І ІСААК НА ГАРЫ

С1. БЫЦЦЁ 22:2 І сказаў [Бог]: «Вазьмі сына твайго, адзінага твайго, якога ты любіш, Ісаака; і ідзі ў зямлю Морыя, і там складзі яго ў ахвяру цэласпаленьня на адной гары, пра якую Я скажу табе». **[H3173 yachiyd ■]**

ВАЗЬМІ ЦЯПЕР СЫНА ТВАЙГО, АДЗІНАГА ТВАЙГО, ІСААКА, ЯКОГА ТЫ ЛЮБІШ → І ПРЫНЯСІ ЯГО ТАМ ЯК УСЕСПАЛЕННЕ.

С2. БЫЦЦЁ 22:6 І ўзяў Абрагам дровы на цэласпаленьне, і ўзлажыў на Ісаака, сына свайго; і ўзяў у рукі агонь і вялікі нож, і пайшлі абодва разам. **[H6086 ets ■]**

І ЎЗЯЎ АБРАГАМ ДРОВЫ НА ЦЭЛАСПАЛЕНЬНЕ, І ЎЗЛАЖЫЎ НА ІСААКА → І ПАЙШЛІ АБОДВА РАЗАМ.

(Мае асабістыя думкі: у Быцці 22:6 бацька не нясе дрэва. Ісаак нясе дрэва ў гару. Аўраам пакладзе Ісаака зверху на гэта дрэва. Гэбрайскае слова, якое абазначае гэта дрэва, — эц (H6086). Гэта звычайнае слова для жывога дрэва, а таксама для зрэзанай драўніны. Тым самым словам названа дрэва жыцця, і дрэва пасярод сада.)

С3. БЫЦЦЁ 22:7 І сказаў Ісаак Абрагаму, бацьку свайму: «Ойча мой!» Той сказаў: «Вось я, сыне мой». Ён сказаў: «Вось агонь і дровы, а дзе ягня на цэласпаленьне?» (8) І сказаў Абрагам: «Бог угледзіць Сабе ягня на цэласпаленьне, сыне мой». І ішлі абодва разам.

ДЗЕ АГНЯ АГНЯ ДЛЯ УСЕСПАЛЕННЯ? → БОГ САМ УЗГЛЕДЗІЦЬ САБЕ АГНЯ.

С4. БЫЦЦЁ 22:13 І ўзняў Абрагам вочы свае, і ўбачыў, і вось, баран ззаду, увязаны ў хмызах рагамі сваімі. І пайшоў Абрагам, і ўзяў барана, і ахвяраваў яго на цэласпаленьне замест сына свайго.

БАРАН, ЗАПЛУТАНЫ РАГАМІ Ў ХМЫЗНЯКУ → ПРЫНЁС ЯГО ЎСЕСПАЛЕННЕМ УМЕСТА СЫНА СВАЙГО.

БЫЦЦЁ 22:14 І назваў Абрагам імя месца гэтага: «ГОСПАД угледзіць». Дзеля гэтага і цяпер кажуць: «На гары ГОСПАД дасць угледзець».

НА ГАРЫ ГОСПАД ДАСЬЦЬ УГЛЕДЗЕЦЬ.

(Мае асабістыя думкі: Разгледзьце зноў пытанне сына ў Быцці 22:7: дзе ягня? Абрагам адказвае на пытанне. Адказ Абрагама сягае далей, чым ён сам ведаў. Абрагам кажа: "Бог угледзіць Сабе ягня на цэласпаленне". Гэта фраза можа несці два значэнні. Адно значэнне ў тым, што Бог здабудзе ягня для Свайго ўжытку. Другое значэнне ў тым, што Бог дасць Самога Сябе як ягня. Тое, што Бог насамрэч даў у той дзень, было АВЕН, а не ягня. Авен — гэта дарослы самец авечкі. Гэты авен памёр замест сына, забытаўшыся рагамі. Пытанне Ісаака ў адным сэнсе атрымлівае адказ на гары. Пытанне Ісаака ў іншым сэнсе застаецца адкрытым. Ягня яшчэ вінавата. Абрагам называе месца з абяцаннем у будучым часе: "на гары Гасподняй будзе відаць".)

РОЗНЫ ПОГЛЯД, ТОЕ Ж САМАЕ МЕСЦА — сын, які нёс дровы, і Сын, які нёс крыж

БЫЦЦЁ 22:6 І ўзяў Абрагам дровы на цэласпаленне, і ўзлажыў на Ісаака, сына свайго; і ўзяў у рукі агонь і вялікі нож, і пайшлі абодва разам.

АЎРААМ УСКЛАЎ ДРОВЫ НА ІСААКА, СЫНА СВАЙГО → І ІШЛІ АБОДВА РАЗАМ.

ЯНА 19:17 І, несучы крыж Свой, Ён выйшаў на месца, называнае Чараповае, якое па-гебрайску завецца Галгофа.

І, НЕСУЧЫ КРЫЖ СВОЙ, ЁН ВЫЙШАЎ НА МЕСЦА, НАЗЫВАНАЕ ЧАРАПОВАЕ.

ЯНА 19:18 Там укрывавалі Яго, і з Ім двух другіх паабапал Яго, а ў сярэдзіне — Ісуса.

ТАМ ЯНЫ РАСПЯЛІ ЯГО + ІСУС ПАСЯРЭДЗІНЕ.

(Мае асабістыя думкі: бацька, адзіны сын, якога бацька любіць, узгорак, дровы, пакладзеныя на спіну самога сына, і сын, які ўзыходзіць з гэтымі дровамі. Гэтая сцэна адбылася ў Бібліі двойчы. Першы раз, у Быцці 22, Бог спыніў нож. Бог паставіў ахвярнага барана на месца сына. Другі раз, на крыжы, ніхто не спыніў смерць. На гэты раз Сын быў ахвярай замяшчэння. Заўважце яшчэ адну розніцу паміж двума сцэнамі. Ісаак спытаў: "дзе ж авечка?" У той дзень не было адказу на пытанне Ісаака. Адказ прыйшоў пазней, на рацэ Іярдан, ад Іаана. Іаан паказаў на чалавека, які ішоў да яго.)

С5. ЯНА 1:29 На наступны дзень бачыць Ян Ісуса, Які ішоў да яго, і кажа: «Вось Ягня Божае, Які бярэ на Сябе грэх сьвету.

І КАЖА: «ВОСЬ ЯГНЯ БОЖАЕ, ЯКІ БЯРЭ НА СЯБЕ ГРЭХ СЬВЕТУ.

С6. БЫЦЦЁ 22:2 І сказаў [Бог]: «Вазьмі сына твайго, адзінага твайго, якога ты любіш, Ісаака; і ідзі ў зямлю Морыя, і там складзі яго ў ахвяру цэласпалення на адной гары, пра якую Я скажу табе».

ЯНА 3:16 Бо так палюбіў Бог сьвет, што Сына Свайго Адзінароднага аддаў, каб кожны, хто верыць у Яго, не загінуў, але меў жыццё вечнае. **[G3439 monogenes ■]**

ТВАЙГО АДЗІНАГА СЫНА, ЯКОГА ТЫ ЛЮБІШ → ЁН АДДАЎ СВАЙГО АДЗІНАРОДНАГА СЫНА.

С7. ГЕБРАЯЎ 11:17 Вераю Абрагам, спакушаны, прынёс [у ахвяру] Ісаака, і прынёс адзінароднага, якога прыняў як абяцаньне (18) пра якога было сказана: «У Ісааку будзе названае насенне табе» (19) бо ён лічыў, што Бог мае моц і з мёртвых уваскрасіць, дзеля чаго і атрымаў яго як прыклад.

ЁН ПРЫНЁС У ЖЕРТВУ СВАЙГО АДНАРОДЖАНАГА СЫНА → МЕРКУЮЧЫ, ШТО БОГ МОГ УЗНЯЦЬ ЯГО НАВАТ З МЁРТВЫХ.

(Мае асабістыя думкі: Аўтар пасланьня да Яўрэяў ужывае тое ж грэчаскае слова адносна Ісаака, што і Іаан адносна Ісуса. Гэта слова — "адзінародны", monogenes (G3439). Аўтар пасланьня да Яўрэяў наведамляе нам, пра што думаў Аўраам, узыходзячы на гару. Аўраам думаў, што Бог можа ўваскрасіць хлопчыка з мёртвых. Аўраам сказаў маладым людзям каля падножжа гары: "Я і хлопчык пойдзем туды і паклонімся, і вернемся да вас". Аўраам чакаў, што вернецца з гары разам з Ісаакам. Аўраам атрымаў Ісаака назад, кажа аўтар пасланьня да Яўрэяў, "у падабенстве". Падабенства тут азначае вобраз ці сімвал. Праз тры дні пасля загаду сын, які быў усё роўна як мёртвы, вярнуўся жывым.)

НАТАТКА ПРА МЕСЦА — дапаможная нататка, а не сцвярджэнне, якое робяць самі вершы

2 ЛЕТАПСАЎ 3:1 І пачаў Салямон будаваць Дом ГОСПАДА ў Ерусаліме, на гары Морыя, дзе ГОСПАД з'явіўся Давіду, бацьку ягонаму, на месцы, якое падрыхтаваў Давід, на таку Арнана Евусэя.

І ПАЧАЎ САЛЯМОН БУДАВАЦЬ ДОМ ГОСПАДА Ў ЕРУСАЛІМЕ, НА ГАРЫ МОРЫЯ.

[ВЕРШЫ, ЗЛУЧАНЫЯ РАЗАМ — НІ АДЗІН ВЕРШ НЕ КАЖА ГЭТАГА САМ ПА САБЕ]

(Мае асабістыя думкі: Быццё 22:2 называе месца, куды Бог паслаў Аўраама, зямлёй Морыя. 2 Летапісаў 3:1 называе месца, дзе Саломон пабудаваў храм, гарою Морыя, у Іерусаліме. Такім чынам, гара амаль-ахвярапрынашэння Ісаака і гара кожнага пазнейшага храмавага ахвярапрынашэння носяць адно і тое ж імя. Іерусалім — таксама той самы горад, дзе воіны распялі Ісуса на-за гарадской сцяной. Сцвярджайце толькі тое, што сцвярджаюць вершы. Вершы не кажуць, што Галгофа была той жа скалой, што і Морыя. Вершы сапраўды кажуць пра тое ж імя, той жа хрыбет узгоркаў і той жа горад. Уласныя словы Аўраама былі: "на гары Гасподняй убачыцца". Аўраам вымавіў гэтыя словы ў будучым часе.)

D. ПАКУТУЮЧЫ СЛУГА — РАЗДЗЕЛ, ЯКІ АПІСВАЕ КРЫЖ ЯШЧЭ ДА ТАГО, ЯК З'ЯВІЛІСЯ КРЫЖЫ

D1. ІСАЯ 52:13 Вось, будзе мець посьпех Слуга Мой, Ён узьнімецца і ўзъявічыцца, і будзе вельмі вялікі. (14) Як шмат [людзей] аслупянела, [гледзячы] на Яго, бо так нялюдзка быў зьявечаны выгляд Ягоны і постаць Ягоная [стала непадобная] на сына чалавечага. (15) Так шматлікія народы здзівяцца, і валадары закрываюць вусны свае перад Ім, бо ўбачаць тое, пра што ім ніколі не казалі, і зразумеюць тое, пра што ня чулі.

АБЛІЧЧА ЯГО БЫЛО СПАКУТАВАНА БОЛЬШ, ЧЫМ У ЛЮБОГА ЧАЛАВЕКА → ТАК ЁН АКРОПІЦЬ МНОГІЯ НАРОДЫ.

D2. ІСАЯ 53:1 Хто паверыў вестцы нашай? І каму аб'явілася рамяно ГОСПАДА? (2) Бо Ён вырас, быццам парастак перад абліччам Ягоным, і нібы карань з зямлі сухой. Не было ў Ім ані прывабнасьці, ані прыгажосці, і мы глядзелі на Яго, і не было выгляду ў Ім, каб нам спадабаўся. **ХТО ПАВЕРЫЎ ВЕСТЦЫ НАШАЙ? → І НЕ БЫЛО ВЫГЛЯДУ Ў ІМ, КАБ НАМ СПАДАБАЎСЯ.**

D3. ІСАЯ 53:3 Ён быў пагарджаны і адкінуты людзьмі, муж пакутаў, які паспытаў хваробы, і перад Ім закрывалі абліччы [свае]. Ён быў пагарджаны, і мы мелі Яго за нішто. **МУЖ ПАКУТАЎ, ЯКІ ПАСПЫТАЎ ХВАРОБЫ → ЁН БЫЎ ПАГАРДЖАНЫ, І МЫ МЕЛІ ЯГО ЗА НІШТО.**

D4. ІСАЯ 53:4 Але Ён узяў на Сябе немачы нашыя і панёс хваробы нашыя, а мы ўважалі Яго за асуджанага, за пакаранага Богам і прыніжанага. (5) Але Ён быў прабіты за грахі нашыя, быў катаваны за беззаконьні нашыя; пакараньне [дзеля] міру нашага [было] на Ім, і ранами Ягонымі мы здароўлены.

ЁН БЫЎ ПАРАНЕНЫ ЗА НАШЫ ЗЛАЧЫНСТВЫ + ЗМУЧАНЫ ЗА НАШЫ БЕЗЗАКОННІ → РАНАМІ ЯГО МЫ ЗЦЕЛЕНЫ.

D5. ІСАЯ 53:6 Усе мы як авечкі заблукалі, кожны з нас зьявруў на шлях свой, і ГОСПАД узлажыў на Яго беззаконьне ўсіх нас.

УСЕ МЫ ЯК АВЕЧКІ ЗАБЛУКАЛІ → І ГОСПАД УЗЛАЖЫЎ НА ЯГО БЕЗЗАКОНЬНЕ ЎСІХ НАС.

D6. ІСАЯ 53:7 Мучылі Яго, і здзекваліся з Яго, і Ён не адкрыў вуснаў Сваіх. Як ягня, ведзенае на зарэз, і як авечка нямая перад абліччам тых, якія стрыгуць яе, так Ён не адкрыў вуснаў Сваіх.

ЁН ВЕДЗЕЦЦА, ЯК АГНЕЦ НА ЗАБІЦЦЁ → І НЕ АДКРЫВАЕ ВУСТ СВАІХ.

D7. ІСАЯ 53:8 Пасьля вязьніцы і суду Ён быў забраны, і пра паходжаньне Ягонае хто раскажа? Бо Ён быў вырваны з зямлі жывых, за правіны народу Майго быў пакараны.

БО ЁН БЫЎ ВЫРВАНЫ З ЗЯМЛІ ЖЫВЫХ → ЗА ПРАВІНЫ НАРОДУ МАЙГО БЫЎ ПАКАРАНЫ.

D8. ІСАЯ 53:9 І дадзена Яму магіла сярод бязбожнікаў, але ў багатага пахавалі Яго, хоць [нікому] не зрабіў Ён крыўды і не было падману ў вуснах Ягоных.

ЁН ПРЫЗНАЧЫЎ ЯМУ МАГІЛУ СА ЗЛАЧЫНЦАМІ + З БАГАТЫМ У СМЕРЦІ ЯГО → ЁН НЕ ЗРАБІЎ ГВАЛТУ.

D9. ІСАЯ 53:10 А ГОСПАД зажадаў скрышыць Яго і аддаць на пакуты. Калі Ён аддасыць душу Сваю ў ахвяру за грэх, Ён убачыць насеньне [Сваё] і будзе мець доўгія дні, і жаданьне ГОСПАДА будзе

рукою Ягонай споўнена.

КАЛІ ТЫ ЗРОБІШ ДУШУ ЯГО ЖЭРТВАЙ ЗА ГРЭХ → ЁН УБАЧЫЦЬ НАСЕННЕ СВАЁ, ЁН ПАДОЎЖЫЦЬ ДНІ СВАЕ.

D10. ІСАЯ 53:11 Пасля пакутаў душы Сваёй Ён убачыць [святло] і насыціцца. Праведны Слуга Мой праз пазнаньне Сваё апраўдае многіх, і беззаконьні іхнія Ён панясе. (12) Дзеля гэтага Я дам Яму [частку] сярод многіх, і з магутнымі Ён будзе дзяліць здабычу за тое, што Ён аддаў душу Сваю на смерць, і ў злачынцы быў залічаны. І Ён панёс на Сабе грахі многіх, і заступіўся за злачынцаў.

ЁН ПРАЛІЎ ДУШУ СВАЮ НА СМЕРЦЬ + ЁН БЫЎ ЗЛІЧАНЫ ДА ЗЛАЧЫНЦАЎ → ЁН ПАНЁС ГРЭХ МНОГІХ І ЗА ЗЛАЧЫНЦАЎ ХАДАЙНІЧАЎ.

(Мае асабістыя думкі: Прачытайце Ісаі 53:9, а потым зноў Ісаі 53:10, у такім парадку. У першым сказана, што слуга быў МЁРТВЫ і пахаваны ў магіле багатага чалавека. У другім сказана, што пасля таго, як душа слугі будзе прынесена ў жертву за грэх, слуга ЎБАЧЫЦЬ сваё семя і ПРАДОЎЖЫЦЬ свае дні. Гэтыя два сцвярджэнні не могуць быць адначасова праўдзівымі для чалавека, які застаецца мёртвым. Уваскрасенне запісана ў гэтай главе Ісаі за сямсот гадоў да таго, як уваскрасенне адбылося.)

РОЗНЫ ПОГЛЯД, ТОЕ Ж САМАЕ МЕСЦА — старонка прарока, і чалавек у калясніцы, які чытае яе ўслых

ДЗЕІ 8:32 А ўрывае Пісаньня, які ён чытаў, быў гэтакі: «Як авечку на зарэз, вялі Яго; і як ягня безгалосае перад тым, хто стрыжэ, гэтак Ён не адчыняе вуснаў Сваіх. (33) У паніжэньні Ягоным суд Ягоны ўзяты. А паходжаньне Ягонае хто распавядзе? Бо жыццё Ягонае будзе ўзята ад зямлі». (34) Адказваючы, эўнух сказаў Філіпу: «Прашу цябе, пра каго прарок гаворыць гэтае? Пра самога сябе ці пра каго іншага?» (35) А Філіп, адчыніўшы вусны свае і пачаўшы ад Пісаньня гэтага, дабравесціў яму Ісуса.

АБ КІМ ГАВОРЫЦЬ ПРАРОК ГЭТА? → ФІЛІП, ПАЧАЎШЫ АД ГЭТАГА ПІСАННЯ, ПРАПАВЕДАВАЎ ЯМУ ІСУСА.

(Мае асабістыя думкі: гэта шчыры пытанне, зададзенае ўслых чалавекам, які ніколі не чуў адказу. Пытанне гучыць так: пра каго гаворыць прарок? Адказ — гэта не асабістае меркаванне Піліпа. Піліп пачаў менавіта з таго верша ў Ісаі 53. Піліп прапаведаваў Ісуса, зыходзячы з гэтага верша. Уласнае разуменне апосталамі Ісаі 53 запісана для нас. Нікому не трэба гадаць пра тое, як апосталы разумелі Ісаю 53.)

Э. ЭМАНУІЛ — БОГ З НАМІ, ДЗІЦЯ НАРОДЖАНАЕ І СЫН ДАДЗЕНЫ

E1. ІСАЯ 7:14 Дзеля гэтага Госпад Сам дасыць вам знак. Вось, Дзева зачне і народзіць Сына, і назаве імя Ягонае Іммануэль. **[H6005 Immanuel ■] [H5959 almah ■]**

ДЗЕЛЯ ГЭТАГА ГОСПАД САМ ДАСЫЦЬ ВАМ ЗНАК → ДЗЕВА ЗАЧНЕ І НАРОДЗІЦЬ СЫНА, І НАЗАВЕ ІМЯ ЯГОНАЕ ІММАНУЭЛЬ.

E2. ІСАЯ 9:5–9:6 (KJV 9:6-7) Бо кожны бот вайсковы, які шоргае гучна, і кожны плашч, заліты крывёю, будзе на спаленне, на спажыву агню. **[H6382 pele ■]** (7) Бо Дзіця нарадзілася нам, Сын дадзены нам, улада на плячах Ягоных, і назавуць імя Ягонае: Цудоўны Дарадца, Бог Магутны, Бацька Вечнасьці, Князь Супакою.

ДЗІЦЯ НАРАДЗІЛАСЯ + СЫН ДАДЗЕНЫ НАМ → НАРАКУЦЬ ІМЯ ЯМУ: БОГ МОЦНЫ, АЙЦЕЦ ВЕЧНАСЦІ → УМНАЖЭННЮ ЎЛАДЫ ЯГО І МІРУ НЕ БУДЗЕ КАНЦА.

(Мае асабістыя думкі: Зважце на парадак двух дзеясловаў у Ісаі 9:6. Гэтыя два дзеясловы — не адзін і той жа дзеяслоў. І яны стаяць у гэтым парадку не выпадкова. Дзіця НАРАДЖАЕЦЦА. Сын ДАЕЦЦА. Народжанасць апісвае, як дзіця прыйшло ў свет. Дадзенасць апісвае, што адбылося з Сынам, які ўжо існаваў. Цяпер зважце на імёны, дадзеныя гэтаму дзіцяці. Ісая 9:6 не кажа, што дзіця будзе падобным да Бога магутнага. Ісая 9:6 кажа: "і назавуць імя Яго: Бог моцны". Першае імя ў гэтым спісе, Дзівосны, — гэта пеле (H6382). Пеле мае той жа карань, што і адказ, які атрымаў Маноах у Кніга Суддзяў 13, калі ён папрасіў імя і не мог яго атрымаць. У Ісаі 9:6 гэтае імя дадзена.)

E3. ІСАЯ 9:1 (KJV 9:2) У часы мінулыя Ён адкінуў зямлю Завулёна і зямлю Нэфталі; але ў будучыні праславіць шлях да мора, другі бок Ярдану, Галілею паганскую.

У ЧАСЫ МІНУЛЫЯ ЁН АДКІНУЎ ЗЯМЛЮ ЗАВУЛЁНА І ЗЯМЛЮ НЕФТАЛІ.

Е4. МІХЕЙ 5:1 (KJV 5:2) Цяпер зьбяры войскі, дачка войскаў! Аблягуць нас аблогаю, дубцом будуць біць па шчоках судзьдзю Ізраіля.

З ЦЯБЕ ВЫЙДЗЕ ТОЙ, ХТО БУДЗЕ ЎЛАДАРОМ У ІЗРАІЛІ → ЯКОГА ПАХОДЖАННЕ АД ПАЧАТКУ, АД ДНЁЎ ВЕЧНЫХ.

(Мае асабістыя думкі: Адно сказ у Міхей 5:2 утрымлівае абодва канцы ўсяго гэтага даследавання. Гэты ўладар ВЫЙДЗЕ з малога горада. Выйсці з малога горада — гэта пачатак, у месцы, куда чалавек можа дайсці пешишу. ВЫХАДЫ гэтага ўладара — з даўніх часоў, ад вечнасці. Выхады ад вечнасці — гэта зусім не пачатак. Міхей сцвярджае абедзве праўды ў адным сказе. Міхей не змякчае ні адну з іх.)

Г. НАШЧАДАК ЖАНЧЫНЫ І ДЗЕВЫ — ПЕРШАЕ АБЯЦАННЕ І ЯГО ВЫКАНАННЕ

Г1. БЫЦЦЁ 3:15 І Я кладу варожасьць паміж табой і жанчынай, паміж насеньнем тваім і насеньнем яе. Яно скрышыць табе галаву, а ты скрышыш яму пяту».

ПАМІЖ НАСЕНЬНЕМ ТВАІМ І НАСЕНЬНЕМ ЯЕ → ЯНО СКРЫШЫЦЬ ТАБЕ ГАЛАВУ, А ТЫ СКРЫШЫШ ЯМУ ПЯТУ.

(Мае асабістыя думкі: Бог вымавіў Быццё 3:15 да змея ў садзе, у той час, калі грэх увайшоў у свет. Быццё 3:15 — гэта першае абяцанне пра выратавальніка ва ўсёй Бібліі. Заўважце, чыё насенне названа ў гэтым вершы. Праз усё астатняе Пісанне сямейная лінія праслежваецца праз мужчын. Прыклады — насенне Аўраама і насенне Давіда. Тут, аднойчы, у самым пачатку, названая лінія — гэта насенне ЖАНЧЫНЫ. Заўважце таксама дзве раны ў гэтым вершы, якія не аднолькавага памеру. П'ята насення жанчыны будзе ўкушана. Галава змея будзе разбіта.)

Г2. ГАЛЯТАЎ 4:4 А калі прыйшла поўня часу, Бог паслаў Сына Свайго, Які быў з жанчыны і быў пад Законам (5) каб адкупіць тых, якія пад Законам, каб нам атрымаць усынаўленьне.

БОГ ПАСЛАЎ СЫНА СВАЙГО, ЯКІ НАРАДЗІЎСЯ АД ЖАНЧЫНЫ → КАБ ВЫКУПІЦЬ ТЫХ, ШТО БЫЛІ ПАД ЗАКОНАМ.

(Мае асабістыя думкі: у Галатам 4:4 сказана, што Бог ПАСЛАЎ Свайго Сына. Далей у Галатам 4:4 сказана, што Сын НАРАДЗІЎСЯ АД ЖАНЧЫНЫ. Пасланне названа ў сказе першым. Нараджэнне названа другім. Гэты парадак мае значэнне. Чалавек не можа быць пасланы з якогасці месца, калі ён ужо там не існаваў.)

РОЗНЫ ПОГЛЯД, ТАЯ ЖА СЦЭНА — абяцаны знак і дадзены знак

ІСАЯ 7:14 Дзеля гэтага Госпад Сам дасць вам знак. Вось, Дзева зачне і народзіць Сына, і назаве імя Ягонае Іммануэль.

ДЗЕВА ЗАЧНЕ І НАРОДЗІЦЬ СЫНА, І НАЗАВЕ ІМЯ ЯГОНАЕ ІММАНУЭЛЬ.

МАЦЬВЕЯ 1:18 Нараджэнне Ісуса Хрыста было вось як: па заручынах маці Яго Марыі з Язэпам, раней, чым яны зыйшліся, выявілася, што яна цяжарная ад Духа Святога. (19) Язэп, муж ейны, будучы праведным і ня хочучы выставіць яе на сорам, хацеў цішком адпусціць яе. (20) Але, калі ён падумаў гэтае, вось, анёл Госпада з'явіўся яму ў-ва сьне і сказаў: «Язэп, сыне Давідаў! Ня бойся прыняць Марыю, жонку тваю, бо Тое, што нарадзілася ў ёй, ёсць ад Духа Святога. (21) Вось, яна народзіць Сына, і дасі Яму імя Ісус, бо Ён збавіць народ Свой ад грахоў іхніх». (22) А ўсё гэтае сталася, каб споўнілася сказанае Госпадам праз прарока, які кажа: (23) «Вось, Дзева прыме ва ўлоньне і народзіць Сына; і дадуць Яму імя Іммануэль, гэта значыць: З намі Бог».

НАРАКУЦЬ ІМЯ ЯМУ ІСУС, БО ЁН ЗБАВІЦЬ ЛЮДЗЕЙ СВАІХ АД ГРЭХАЎ ІХ → НАРАКУЦЬ ІМЯ ЯМУ ЭММАНУІЛ, ШТО ЗНАЧЫЦЬ: З НАМІ БОГ.

(Мае асабістыя думкі: Розніца паміж двюма аповедамі і ёсць навука. Ісаі 7:14 кажа, што ЯНА дасць дзіцяці імя Эммануіл. Матфея 1:23 кажа, што ЯНЫ дадуць дзіцяці імя Эммануіл. У апаведзе Ісаі адна маці называе сваё дзіця. У апаведзе Матфея ўсе называюць Ісуса. Матфей таксама робіць тое, аб чым чытачу не трэба здагадвацца. Матфей спыняецца і перакладае імя для чытача, унутры самога тэксту Евангелля ад Матфея. Ніводзін чытач ні ў якім стагоддзі не можа не зразумець, што азначае імя Эммануіл. Эммануіл азначае З намі Бог. Матфей таксама не кажа, што нараджэнне Ісуса проста нагадала Матфею аб прароцтве Ісаі. Матфей кажа, што ўсё гэта АДБЫЛОСЯ, каб прароцтва Ісаі магло ЗДЗЕЙСНІЦА.)

Г3. ЛУКІ 1:31 І вось, ты зачнеш ва ўлоньні і народзіш Сына, і дасі Яму імя Ісус. (32) Ён будзе вялікі і Сынам Найвышэйшага назавецца, і дасць Яму Госпад Бог пасад Давіда, бацькі Ягонага. (33) І Ён будзе валадарыць над домам Якуба на вякі, і Валадарству Ягонаму ня будзе канца». (34) А Марыя сказала анёлу: «Як гэта будзе, калі я не спазнала мужа?» (35) І, адказваючы, анёл сказаў ёй: «Дух

Сьвяты зыйдзе на цябе, і сіла Найвышэйшага ахіне цябе. І дзеля гэтага тое, што народзіцца Сьвятое, Сынам Божым назавецца.

ЯК ЖА БУДЗЕ ГЭТА, КАЛІ Я МУЖА НЕ ЗНАЮ? → ТОЕ СЬВЯТОЕ, ШТО НАРОДЗІЦЦА АД ЦЯБЕ, НАЗАВЕЦЦА СЫНАМ БОЖЫМ.

(Мае асабістыя думкі: пытанне Марыі ў Лукі 1:34 — гэта разумнае пытанне, і людзі дагэтуль яго задаюць. Адказ, дадзены ёй, не з'яўляецца доказам. Гэта абвешчэнне таго, што Бог вось-вось зробіць. Заўважце трон, названы ў Лукі 1:32: «трон Давіда, бацькі яго». Гэта той самы трон, на якім, паводле Ісаі 9:7, меў сядзець Дзіця, і той самы царскі дом, пра які напісана ў Псалме 110.)

Г. СЛОВА, ЯКОЕ СТАЛА ПЛОЦЦЮ — І ЯК ЧАЛАВЕК САПРАЎДЫ ЗНАХОДЗІЦЬ ЯГО

G1. ЯНА 1:1 На пачатку было Слова, і Слова было ў Бога, і Богам было Слова. **[G3056 logos ■]** (2) Яно было ў Бога на пачатку. (3) Усё праз Яго сталася, і без Яго нічога не было з таго, што сталася. (4) У Ім жыцьцё было, і жыцьцё было сьвятлом для людзей.

НА ПАЧАТКУ БЫЛО СЛОВА + СЛОВА БЫЛО Ў БОГА + СЛОВА БЫЛО БОГ → УСЁ ПАЎСТАЛА ПРАЗ ЯГО.

(Мае асабістыя думкі: Іаана 1:1 дае тры сьвярджэнні ў адным радку. Патрэбна кожнае з трох сьвярджэнняў. Першае сьвярджэнне — "Слова было ў пачатку." Слова, тытул Сына Божлага да таго, як Ён увасобіўся ў чалавечым целе, не мела пачатковай кропкі. Другое сьвярджэнне — "Слова было з Богам." Слова не з'яўляецца проста іншай назвай Бога Айца, бо асоба не можа быць з самой сабой. Трэцяе сьвярджэнне — "Слова было Богам." Слова не з'яўляецца меншай істотай, што стаіць побач з Богам. Выдаленне любога з трох сьвярджэнняў дае іншы сказ, чым той, які напісаў Іаан.)

G2. ЯНА 1:14 І Слова Целам сталася, і пасялілася між нас, поўнае ласкі і праўды, і мы бачылі славу Яго, славу, як Адзінароднага ў Айца. **[G4637 skenoo ■]**

СЛОВА СТАЛА ЦЕЛАМ + ЖЫЛО СЯРОД НАС → І МЫ БАЧЫЛІ СЛАВУ ЯГО, СЛАВУ ЯК АДЗІНАРОДНАГА АД АЙЦА.

ІНШЫ ПОГЛЯД, ТАЯ Ж САМАЯ КАРЦІНА — НАМЁТ У ПУСТЫНІ І НАМЁТ ЦЕЛА

ВЫХАД 25:8 І няхай зробіць для Мяне сьвятыню, і Я буду жыць сярод іх.

І НЯХАЙ ЗРОБЯЦЬ ДЛЯ МЯНЕ СЬВЯТЫНЮ → І Я БУДУ ЖЫЦЬ СЯРОД ІХ.

ЯНА 1:14 І Слова Целам сталася, і пасялілася між нас, поўнае ласкі і праўды, і мы бачылі славу Яго, славу, як Адзінароднага ў Айца.

СЛОВА СТАЛА ЦЕЛАМ + ЖЫЛО СЯРОД НАС.

(Мае асабістыя думкі: грэчаскае слова, якое Іаан ужывае для "пасяліўся" ў Іаана 1:14, — гэта skenoo (G4637). Skenoo значыць паставіць шацёр і жыць у гэтым шацры. У старажытныя часы Бог сказаў народу Ізраіля пабудаваць шацёр, каб Бог мог жыць сярод іх, і яны пабудавалі яго са шкур, дрэва і золата (Зыход 25:8). У Іаана 1:14 гэтая ж карціна вяртаецца, але шацёр — гэта чалавечая цела. Шацёр у пустыні быў раннім вобразам той праўды, якую апісвае Іаан, паказваючы наперад на цела Ісуса Хрыста. Новы Завет называе гэты шацёр ценом, вобразам, які паказвае на Ісуса Хрыста, толькі пасля таго, як адкрывае, на што гэты цень паказваў. Іаан ясна сьвярджае гэта ў Іаана 1:14.)

G3. КАЛАСЯНАЎ 1:15 Ён ёсць вобраз Бога нябачнага, Першародны ўсякага стварэння; (16) бо ў Ім створана ўсё, што ў небе і што на зямлі, бачнае і нябачнае: ці то пасады, ці то панаваньні, ці то начальствы, ці то ўлады, — усё праз Яго і для Яго створана; (17) і Ён ёсць перад усім, і ўсё ў Ім стаіць.

ІМ СТВОРАНА УСЁ + ЁН ЁСЦЬ ПЕРШ ЗА УСЁ → ІМ УСЁ ТРЫМАЕЦЦА.

G4. КАЛАСЯНАЎ 2:9 Бо ў Ім жыве ўся поўня Боства цялесна (10) і вы напоўненыя ў Ім, Які ёсць галава ўсякага начальства і ўлады.

У ІМ ЖЫВЕ ЎСЯ ПАЎНАТА БОСТВА ЦЕЛЕСНА → І ВЫ МАЕЦЕ ПАЎНАТУ Ў ІМ.

Г5. ЯК ВЫ ЗНАХОДЗІЦЕ ЯГО — ЁН СКАЗАЎ НАМ, ДЗЕ ШУКАЦЬ

ЯНА 5:39 Дасьледуйце Пісаньні, бо вы думаеце праз іх мець жыцьцё вечнае, і яны сьведчаць пра Мяне. (40) Але вы ня хочаце прыйсці да Мяне, каб мець жыцьцё.

ДАСЬЛЕДУЙЦЕ ПІСАНЬНІ → І ЯНЫ СЬВЕДЧАЦЬ ПРА МЯНЕ.

(Мае асабістыя думкі: Ісус сказаў гэта ў Іоана 5:39-40 людзям, якія ведалі Пісанні лепш, чым амаль хто-небудзь жывы ў той час. Яны маглі напамыць іх прадэкламаваць. Ісус сказаў ім, што ўвесь корпус Пісання, які яны запамнілі, паказвае на яго, і што яны ўсё роўна не хочуць прыйсці да яго, каб атрымаць жыццё. Ведаць словы Пісання — не тое ж самае, што ведаць асобу, пра якую гэтыя словы кажуць. Няма іншага месца, дзе шукаць жыццё. Ісус не сказаў даследуйце свае пачуцці. Ён сказаў даследуйце Пісанні.)

G6. ЛУКІ 24:25 І Ён сказаў ім: «О, бяздумныя і павольныя сэрцам, каб верыць усяму, што гаварылі прарокі! (26) Ці ж ня гэтак трэба было цяпець Хрысту і ўвайсці ў славу Сваю?» (27) І, пачаўшы ад Майсея і ўсіх прарокаў, тлумачыў ім усё, што напісана пра Яго.

ПАЧЫНАЮЧЫ З МАІСЕЯ І ЎСІХ ПРАРОКАЎ → ЁН ВЫТЛУМАЧЫЎ ІМ У ЎСІМ ПІСАННІ, ШТО НАЛЕЖАЛА ДА ЯГО.

G7. ЛУКІ 24:32 І казалі яны адзін аднаму: «Ці ж не гарэла ў нас сэрца нашае, калі Ён гаварыў да нас у дарозе і калі адчыняў нам Пісаньне?»

ЦІ НЕ ГАРЭЛА Ў НАС СЭРЦА, КАЛІ ЁН АДКРЫВАЎ НАМ ПІСАННІ?

G8. ЛУКІ 24:44 І сказаў ім: «Вось тыя словы, якія Я гаварыў вам, калі яшчэ быў з вамі, што мусіць споўніцца ўсё, што напісана пра Мяне ў Законе Майсея, і ў Прарокаў, і ў Псальмах». (45) Тады адчыніў ім розум дзеля разуменьня Пісання.

УСЁ ПАВІННА ЗДЭЙСНІЦЦА, ШТО НАПІСАНА Ў ЗАКОНЕ МАІСЕЯ, У ПРАРОКАХ І ПСАЛЬМАХ, ПРА МЯНЕ → ТАДЫ АДКРЫЎ ІМ РОЗУМ.

(Мае асабістыя думкі: Лука 24:44-45 дае адказ на пытанне, якое задае ўвесь гэты разбор. Гэты адказ зыходзіць з вуснаў Ісуса, пасля таго як Ісус уваскрэс з магілы. Ісус назваў тры часткі Старога Запавету: закон Маісея, прарокаў і псалмы. Гэтыя тры часткі разам складаюць увесь Стары Запавет. Ісус сказаў, што ва ўсім Старым Запавеце ёсць звесткі пра Яго. Ісус не сказаў, што толькі ў некаторай частцы Старога Запавету ёсць звесткі пра Яго. Затым Ісус зрабіў для вучняў дзве асобныя рэчы. Ісус адкрыў вучням ПІСАННЕ. Ісус адкрыў РАЗУМЕННЕ вучняў. Чалавеку патрэбныя абедзве гэтыя рэчы. Чалавек можа трымаць у сваіх руках усю Біблію і ўсё ж мець патрэбу ў тым, каб Ісус адкрыў яго вочы, каб убачыць Ісуса ў Бібліі. Чытайце Біблію. Прасіце Ісуса адкрыць вам Біблію. Працягвайце чытаць Біблію.)

G9. 1 ЯНА 1:1 Што было ад пачатку, што мы чулі, што бачылі вачыма нашымі, што разглядалі і да чаго дакраналіся рукі нашыя, пра Слова жыцця. (2) І жыццё з'явілася, і мы бачылі, і сьведчым, і абвяшчаем вам гэтае жыццё вечнае, якое было ў Айца і з'явілася нам. (3) Што мы бачылі і чулі, абвяшчаем вам, каб і вы мелі супольнасьць з намі; а нашая супольнасьць — з Айцом і Сынам Яго Ісусам Хрыстом.

ПАЧУЛІ + УБАЧЫЛІ СВАІМІ ВАЧЫМА + РАЗГЛЯДАЛІ + НАШЫ РУКІ ДАКРАНАЛІСЯ → ГЭТА ВЕЧНАЕ ЖЫЦЦЁ, ЯКОЕ БЫЛО ЗА АЙЦОМ, І З'ЯВІЛАСЯ НАМ.

(Мае асабістыя думкі: Іаан наўмысна пералічвае пачуцці ў 1-м Іаана 1:1: чулі, бачылі, уважліва разглядалі і краналі нашымі рукамі. Іаан не апісвае адчуванне ці ідэю. Іаан апісвае чалавека, з якім ён еў ежу разам. У тым жа сказе Іаан называе гэтага чалавека "тым вечным жыццём, якое было ў Айца". Чалавек, якога апосталы краналі сваімі рукамі, — той самы, хто быў у Айца да пачатку. Гэта і ёсць увесь сэнс сцвярджэння 1-га Іаана 1:1-3. Іаан заяўляе, што ён сведка гэтага сцвярджэння, а не тэарэтык гэтага сцвярджэння.)

Н. ЧАМУ СМЕРЦЬ ПАВІННА БЫЛА БЫЦЬ ТАКОЙ — МОСТ НАЗАД ДА БОГА

Н1. ПРАБЛЕМА, СКАЗАНАЯ ПРОСТА

ІСАЯ 59:2 Бо беззаконьні вашыя аддзялілі вас ад Бога вашага, і грахі вашыя схавалі аблічча Ягонае ад вас, каб Ён [вас] ня чуў.

БО БЕЗЗАКОНЬНІ ВАШЫЯ АДДЗЯЛІЛІ ВАС АД БОГА ВАШАГА.

РЫМЛЯНАЎ 3:23 бо ўсе зграшылі і пазбаўлены славы Божае

БО ЎСЕ ЗГРАШЫЛІ І ПАЗБАЎЛЕНЫ СЛАВЫ БОЖАЕ.

Н2. ЧАМУ КРОЎ, А НЕ ШТОСЬЦІ ПРАСЦЕЙШАЕ

ГЕБРАЯЎ 9:22 І амаль усё паводле Закону ачышчаецца крывёю, і без праліцця крыві не бывае адпушчэння. **[G859 aphesis ■]**

І БЕЗ ПРАЛІЦЬЦЯ КРЫВІ НЕ БЫВАЕ АДПУШЧЭННЯ.

ЛЯВІТ 17:11 Бо душа цела ў крыві, і Я даў яе вам, каб на ахвярніку перамольвалі ёю за душы вашыя, бо кроў перамольвае за душу.

БО ДУША ЦЕЛА Ў КРЫВІ → БО КРОЎ ПЕРАМОЛЬВАЕ ЗА ДУШУ.

ГЕБРАЯЎ 10:4 бо немагчыма, каб кроў валоў і казлоў забірала грахі.

БО НЕМАГЧЫМА, КАБ КРОЎ ВАЛОЎ І КАЗЛОЎ ЗАБІРАЛА ГРАХІ.

(Мае асабістыя думкі: Пастаўце гэтыя тры вершы разам, і ўся старажытная сістэма жыртваў тлумачыцца сама сабой. Жыццё — у крыві. Грэх стаіць жыцця. У старажытныя часы жывёльныя ахвяры забяспечвалі скупленне (часовае накрыццё граху, якое аднаўляла становішча чалавека перад Богам) дзень за днём, на працягу сотняў гадоў. Пасланне да Габрэяў прама сцвярджае, што жывёльныя ахвяры ніколі не маглі забраць грэх. Дык для чаго ж былі ўсе гэтыя ахвяры? Яны трымалі доўг граху бачна незаплачаным. Яны былі доўгім, паўторным, штодзённым напамінам аб тым, што жыццё вінаватае, і яны трымалі гэты напамін на месцы, пакуль не прыйшла тая адна смерць, якая магла цалкам заплаціць доўг граху.)

Н3. ЯК ГЛЫБОКА ЁН ЗЫШОЎ

ФІЛІПІЯНАЎ 2:5 Бо няхай тое ў вас думаецца, што і ў Хрысьце Ісусе (6) Які, маючы постаць Бога, не лічыў захопам быць роўным Богу (7) але прынізіў Сябе, прыняўшы постаць слугі, стаўшыся на падабенства людзей і знойдзены выглядам, як чалавек (8) панізіў Сябе, стаўшыся паслухмяным ажно да смерці, і смерці крыжовай.

БУДУЧЫ Ў ВОБРАЗЕ БОЖЫМ → ПРЫНЯЎ ВОБРАЗ РАБА → ПАСЛУШНЫ ДА СМЕРЦІ, І ДА СМЕРЦІ КРЫЖОВАЙ.

(Мае асабістыя думкі: Заўважце паслядоўнасць сыходжання ў Філіпіянаў 2:6-8. Ісус быў у вобразе Божым. Ісус быў пазбаўлены рэпутацыі. Ісус прыняў вобраз слугі. Ісус прыняў падабенства чалавечае. Ісус упакорыў Сябе. Ісус стаў паслухмяным. Ісус памёр. Затым Павел дадаў яшчэ два словы, якія сказ строга не патрабаваў: "нават смерці крыжовай". Простае сцвярджанне, што Ісус памёр, было недастатковым для Паўла. Канкрэтны спосаб смерці Ісуса з'яўляецца часткай думкі Паўла.)

Н4. ШТО ГЭТА САПРАЎДЫ КАШТАВАЛА ЯМУ — СКАЗАНА НАПЕРАД І СКАЗАНА ЗНОЎ ПАЗНЕЙ

ІСАЯ 50:6 Сьпіну Маю Я падставіў тым, якія б'юць, і шчокі Мае — тым, якія ўдараюць. Аблічча Маё Я не схаваў ад ганьбы і пляваньня.

СЬПІНУ МАЮ Я ПАДСТАВІЎ ТЫМ → АБЛІЧЧА МАЁ Я НЕ СХАВАЎ АД ГАНЬБЫ І ПЛЯВАННЯ.

ПСАЛЬМЫ 22:17–22:19 (КЈУ 22:16-18) Бо сабакі абступілі мяне, грамада злачынцаў атачыла мяне, яны прабілі рукі мае і стопы мае. (17) Можна палічыць усе косткі мае. Яны глядзяць, на мяне ўглядаюцца. (18) Яны падзялілі адзеньне маё між сабою і пра вопратку маю кідалі жэрабя.

ЯНЫ ПРАБІЛІ РУКІ МАІ І НАГІ МАІ → ЯНЫ ДЗЕЛЯЦЬ АДЗЕННЕ МАЁ ПАМІЖ САБОЮ І КІДАЮЦЬ ЖЭРАБ'Е АБ АДЗЕЖЫ МАЁЙ.

МАЦЬВЕЯ 27:35 А тыя, што ўкрыжавалі Яго, падзялілі адзеньне Ягонае, кідаючы жэрабя, каб споўнілася сказанае праз прарока: «Падзялілі адзеньне маё між сабою і пра вопратку маю кідалі жэрабя».

ЯГО РАСПЯЛІ І ПАДЗЯЛІЛІ АДЗЕННЕ ЯГО, КІДАЮЧЫ ЖЭРАБ → КАБ СПОЎНІЛАСЯ.

ЯНА 19:34 але адзін з жаўнераў дзідаю прабіў бок Ягоны, і адразу выцякла кроў і вада.

КАП'Ё ПРАБІЛА ЯГО РЭБРЫ → І ТУТЖА ВЫЙШЛА КРОЎ І ВАДА.

(Мае асабістыя думкі: Давід напісаў пра пракалоныя рукі і ногі ў Псалме 22. Давід напісаў пра воінаў, якія дзялілі адзеньне, у Псалме 22. Давід напісаў гэта за тысячу гадоў да таго, як хтосьці ў Ізраілі ўбачыў распяцце. Давід не апісваў нешта, што адбылося з ім самім. Матфей напісаў стагоддзямі пазней, пасля таго як адбылося распяцце Ісуса. Матфей запісвае, што воіны зрабілі роўна тое, што апісана ў Псалме 22. Матфей тлумачыць, чаму воіны так зрабілі: "каб спраўдзілася". Прачытайце абодва апаведы разам. Давід напісаў свой апавед, гледзячы наперад у часе, не маючы магчымасці ведаць, што распяцце адбудзецца. Матфей напісаў свой апавед, гледзячы назад на распяцце, не маючы магчымасці адмаўляць, што распяцце адбылося.)

Н5. ДЗЕЛЯ ЧАГО БЫЛА ГЭТАЯ СМЕРЦЬ — МОСТ, А НЕ ТРАГЕДЫЯ

РЫМЛЯНАЎ 5:8 А Бог Сваю любоў да нас даводзіць тым, што Хрыстос памёр за нас, калі мы былі [яшчэ] грэшнікамі. **[G2644 katallasso ■]** (9) Дык тым больш цяпер, калі мы апраўданы крывёю Ягонай, збаўленыя будзем праз Яго ад гневу. (10) Бо калі, будучы ворагамі, мы пагадзіліся з Богам праз сьмерць Сына Яго, шмат больш, пагадзіўшыся, будзем збаўленыя праз жыцьцё Ягонае.

КАЛІ МЫ ЯШЧЭ БЫЛІ ГРЭШНІКАМІ, ХРЫСТОС ПАМЁР ЗА НАС → МЫ ПРЫМІРЫЛІСЯ З БОГАМ СМЕРЦЮ СЫНА ЯГО.

2 КАРЫНЬЦЯНАЎ 5:18 Усё ж ад Бога, Які праз Ісуса Хрыста пагадзіў нас з Сабою і даў нам служэньне прымірэння. **[G2643 katallage ■]** (19) Бо Бог быў у Хрысьце, пагаджаючы з Сабою сьвет, не залічваючы ім праступкаў іхніх, і ўклаў у нас слова прымірэння. (20) Дык мы спаўняем пасольства замест Хрыста, як бы Сам Бог просіць праз нас; за Хрыста просім: «Пагадзіцеся з Богам». (21) Бо Таго, Які грэху ня ведаў, Ён зрабіў за нас грэхам, каб мы ў Ім сталіся праведнасьцю Божай.

БОГ БЫЎ У ХРЫСЦЕ, ПРЫМІРАЮЧЫ СВЕТ З САБОЮ → ЁН ЗРАБІЎ ЯГО ЗА НАС ГРЭХАМ, ЯКІ НЕ ВЕДАЎ ГРЭХУ.

1 ЦІМАФЕЯ 2:5 Бо адзін Бог і адзін Пасярэднік паміж Богам і людзьмі — Чалавек Хрыстос Ісус (6) Які аддаў Сябе на адкупленьне за ўсіх, як сьведчаньне ў свой час

АДЗІН БОГ + АДЗІН ПАСРЭДНІК ПАМІЖ БОГАМ І ЛЮДЗЬМІ, ЧАЛАВЕК ХРЫСТОС ІСУС.

(Мае асабістыя думкі: пасярэднік (той, хто стаіць паміж двума разлучанымі бакамі, каб зноў злучыць гэтыя бакі) павінен цалкам належаць абодвум бакам, інакш ён не можа служыць пасярэднікам. Паглядзіце, што 1-е Цімафею 2:5 кажа пра тое, кім з'яўляецца пасярэднік: "чалавек Хрыстос Ісус". Ён павінен быць чалавекам, інакш ён не можа стаяць там, дзе стаяць людзі, і памерці чалавечай смерцю. Цяпер паглядзіце, што 2-е Карынфянам 5:19 кажа пра тое, што было ісцінай унутры гэтай смерці: "Бог быў у Хрысьце". І Ён павінен быць Богам, інакш Яго смерць — гэта проста яшчэ адна смерць чалавека, якая не дае выратавання (збавення ад граху і пакарання за грэх) нікому. Вось чаму адказ на пытанне "хто такі Ісус" — гэта не другарадны пытанне толькі для навукоўцаў. Ад гэтага залежыць усё вучэнне аб выратаванні.)

Н6. ЗМЕЙ НА ЖЭРДЦЫ — СТАРАЖЫТНЫ ВОБРАЗ, ЯКІ ЁН ЗАСТАСАВАЎ ДА САМОГА СЯБЕ

ЛІКІ 21:8 І сказаў ГОСПАД Майсею: «Зрабі [зьмея] палючага і падымі яго як сьцяг. Кожны ўкушаны, калі гляне на яго, будзе жыць». (9) І зрабіў Майсей зьмея мядзянага, і ўзьняў яго як сьцяг, і сталася, што калі зьмей укусіў чалавека, а ён глянуў на зьмея мядзянага, дык заставаўся жыць.

КОЖНЫ ўКУШАНЫ, ПАГЛЯДЗЕЎШЫ НА ЯГО, БУДЗЕ ЖЫЦЬ.

ІНШЫ ПОГЛЯД, ТАЯ Ж САМАЯ СЦЭНА — жэрдка ў пустыні і крыж на пагорку

ЯНА 3:14 І, як Майсей падняў зьмея ў пустыні, так мусіць быць падняты Сын Чалавечы (15) каб кожны, хто верыць у Яго, не загінуў, але меў жыцьцё вечнае. (16) Бо так палюбіў Бог сьвет, што Сына Свайго Адзінароднага аддаў, каб кожны, хто верыць у Яго, не загінуў, але меў жыцьцё вечнае. (17) Бо не паслаў Бог Сына Свайго ў сьвет, каб судзіць сьвет, але каб сьвет быў збаўлены праз Яго.

І ЯК МАЙСЕЙ УЗНЁС ЗМЕЯ ў ПУСТЫНІ, ТАК НАЛЕЖЫЦЬ БЫЦЬ УЗНЕСЕНЫМ СЫНУ ЧАЛАВЕЧАМУ → КОЖНЫ, ХТО ВЕРЫЦЬ У ЯГО, НЕ ЗАГІНЕ.

(Мае асабістыя думкі: Гэтая сувязь паміж Лікамі 21 і Іаанам 3 не з'яўляецца сувяззю, прыдуманай гэтым дасьледаваннем. Сам Ісус прама і ўголос заявіў пра гэтую сувязь, кажучы пра сваю ўласную сутнасць. Людзям, якія паміралі ў пустыні, не было сказана, каб яны выправіліся самі, былі мужнымі ці заслужылі вялічэнне. Ім было сказана ПАГЛЯДЗЕЦЬ на тое, што Бог узяў на слупе. Тыя, хто паглядзеў, засталіся жывымі. Цяпер утрымайце дзве сцэны разам і заўважце дзіўную частку. Медны змей, узняты на слупе, быў зроблены ў форме той самай рэчы, якая забівала людзей, што глядзелі на яго. Павел заяўляе падобную дзіўную ісціну пра крыж, кажучы, што Ісус быў ЗРОБЛЕНЫ грахам за нас, хоць і не ведаў граху (2 Карынцянам 5:21). Лекаства было ўзнята ў той самай форме, што і пракляцце.)

І. САМ АЙЦЕЦ НАЗЫВАЕ СЫНА "БОГАМ" І "ГОСПАДАМ"

11. ГЕБРАЯЎ 1:1 Бог, Які шмат разоў і шматлікімі спосабамі здаўна гаварыў да бацькоў праз прарокаў (2) у апошнія гэтыя дні прамовіў да нас праз Сына, Якога паставіў за спадкаемцу ўсяго, праз Якога і вякі ўчыніў. (3) Ён, будучы зьзяньнем славы і выразам існасьці Ягонай і ўсё словам моцы Сваёй трымаючы, учыніўшы праз Сябе ачышчэньне грахоў нашых, сеў праваруч велічы на вышынях

ЁН ГАВАРЫЎ НАМ ПРАЗ СЫНА + ПРАЗ ЯКОГА І СТВАРЫЎ СВЕТЫ → ЗЗЯННЕ СЛАВЫ ЯГО І ВОБРАЗ ІСТОТЫ ЯГО.

12. ГЕБРАЯЎ 1:5 Бо каму з анёлаў сказаў Ён калі: «Ты — Сын Мой, Я сёньня нарадзіў Цябе»? І яшчэ: «Я буду Яму Айцом, і Ён будзе Мне Сынам»? **[G4416 prototokos ■]** (6) А калі ізноў уводзіць Першароднага ў сусьвет, кажа: «І няхай паклоняцца Яму ўсе анёлы Божыя».

БО КАМУ З АНЁЛАЎ СКАЗАЎ ЁН КАЛІ: «ТЫ — СЫН МОЙ? → І НЯХАЙ ПАКЛОНЯЦЦА ЯМУ ўСЕ АНЁЛЫ БОЖЫЯ.

(Мае асабістыя думкі: Увесь першы раздзел кнігі Габрэяў утварае адзін доўгі довад. Довад у тым, што Сын не з'яўляецца анёлам і ніколі ім не быў. Гэта вартая заўважыць у даследаванні, якое толькі што прысьвяціла шмат старонак постаці, названай "анёл Гасподні". Габрэйскае слова малак называе даручэньне. Уласны Сын Божы выконваў гэта даручэньне ў пэўныя часы ў Старым Запавеце. Але аўтар кнігі Габрэяў не дазволіць нікому залічыць Сына да ліку створаных анёлаў. Анёлам загадана пакланяцца Сыну.)

13. ГЕБРАЯЎ 1:8 А наконт Сына: «Пасад Твой, Божа, на век вечны; кій правасьці — кій валадарства Твайго. (9) Ты палюбіў праведнасьць і зьненавідзеў беззаконьне. Дзеля гэтага памазаў Цябе, Божа, Бог Твой алеем весялосьці больш за таварышаў Тваіх». (10) І: «Ты напачатку, Госпадзе, умацаваў зямлю, і неба — справа рук Тваіх; (11) яны загінуць, а Ты застаешся; і ўсе, як шаты, састарэюць (12) і, як адзеньне, Ты скруціш іх, і яны зьменяцца; а Ты — Той Самы, і гады Твае ня скончацца».

А ПРА СЫНА КАЖА: ПРАСТОЛ ТВОЙ, БОЖА, НАВЕКІ ВЯКОЎ → ТЫ, ГОСПАДЗЕ, СПАКОНВЕКУ ЗАСНАВАЎ ЗЯМЛЮ.

(Мае асабістыя думкі: Прачытайце зноў першыя пяць слоў з Паслання да Набрэяў 1:8: "А пра Сына: Прастол Твой, Божа". Гэта не думка аўтара кнігі Набрэяў пра Ісуса. Гэта запіс таго, як Бог Айцец непасрэдна размаўляе з Сынам. Айцец называе Сына "Божа", потым называе Сына "Госпадзе", а потым сведчыць, што Сын стварыў зямлю і нябёсы. Калі хтосьці хоча сьвярджаць, што Сын нідзе ў Пісанні не называецца Богам, гэты чалавек павінен звярнуцца да гэтага верша, дзе Айцец называе Сына Богам.)

РОЗНЫ ПОГЛЯД, ТОЕ Ж САМАЕ МЕСЦА — песня, напісаная для цара, і Айцец цытуе яе Свайму Сыну

ПСАЛЬМЫ 45:7–45:8 (KJV 45:6-7) Пасад Твой, Божа, на вякі вечныя! Кій роўнасьці — кій валадарства Твайго. (7) Ты палюбіў праведнасьць і ўзьненавідзеў бязбожнасьць. Дзеля гэтага памазаў Цябе, Божа, Бог Твой, алеем радасьці больш за таварышаў Тваіх.

ПРАСТОЛ ТВОЙ, БОЖА, ВЕЧНЫ НАВЕКІ → БОГ, БОГ ТВОЙ, ПАМАЗАЎ ЦЯБЕ АЛЕЕМ РАДАСЦІ БОЛЬШ, ЧЫМ СЯБРОЎ ТВАІХ.

ПСАЛЬМЫ 102:26–102:28 (KJV 102:25-27) Здаўна Ты заснаваў зямлю, і нябёсы — твор рук Тваіх. (26) Яны згінуць, а Ты застанешся; і ўсе яны, як адзеньне, спарохнеюць, як вопратку іх пераменіш, і яны пераменяцца; (27) а Ты — Той самы, і гады Твае ня маюць канца!

ЗДАЎНА ТЫ ЗАСНАВАЎ ЗЯМЛЮ → І ГАДЫ ТВАЕ НЯ МАЮЦЬ КАНЦА.

(Мае асабістыя думкі: гэта месца, дзе чытанне двух урыўкаў побач сапраўды дае плён. Псалом 45 — гэта вясельная песня. Псалом 102 — гэта малітва чалавека ў бядзе. У Псалме 102 гэтыя словы звернуты да ГОСПАДА, Бога Ізраіля, які стварыў свет. Абодва псалмы былі напісаны за стагоддзі да нараджэння Ісуса ў Віфлееме. Пасланне да Набрэяў 1 цытуе абодва псалмы. Пасланне да Набрэяў 1 падае абодва псалмы як словы Бога Айца. Пасланне да Набрэяў 1 адносіць абодва псалмы да Сына. Звярніце ўвагу на невялікія адрозненні ў фармулёўках паміж арыгінальнымі псалмамі і цытатамі ў Пасланні да Набрэяў 1. Біблія не хавае гэтых невялікіх адрозненняў, і гэтае даследаванне таксама іх не хавае. Тое, што не змяняецца паміж псалмамі і Пасланнем да Набрэяў 1, — гэта асоба, пра якую ідзе гаворка ў гэтых словах.)

Ј. ГОСПАД СКАЗАЎ ГОСПАДУ МАЙМУ — ВЕРШ, ЯКІ СПЫНІЎ СПРЭЧКУ

Ј1. ПСАЛЬМЫ 110:1 Псальм Давіда. Сказаў ГОСПАД Госпаду майму: «Сядзь праваруч Мяне, пакуль пакладу ворагаў Тваіх як падножжа пад стопы Твае!» **[Н113 adown ■] [Н3068 Yehovah ■]**
(2) Кій моцы тваёй пашле ГОСПАД з Сыёну: «Мей уладу сярод ворагаў тваіх!»

ГОСПАД СКАЗАЎ ГОСПАДУ МАЙМУ: СЯДЗІ АДПРАВА МЯНЕ → ПАКУЛЬ Я НЕ ПАКЛАДУ ВОРАГАЎ ТВАІХ У ПАДНОЖЖА НОГ ТВАІХ.

(Мае асабістыя думкі: гэты адзін радок у Псальме 110:1 нясе больш сэнсу, чым паказвае першае чытанне. У англійскай мове абодва словы напісаны як «Lord». Адзінай падказкай пра розніцу з'яўляецца рэгістр літар. Першае слова напісана вялікімі літарамі, LORD. Другое слова не напісана вялікімі літарамі. Пад англійскім тэкстам стаяць два розныя габрэйскія словы. Першае габрэйскае слова — гэта заповітнае імя Бога, Яхве (Н3068). Вялікія літары ў KJV заўсёды азначаюць, што габрэйскае слова, якое стаіць пад тэкстам, — Яхве. Другое габрэйскае слова — adown (Н113), слова, якое азначае гаспадара або ўладара. Форма adown, ужытая тут, чытаецца як «мой Госпад». Давід, пішучы гэты псальм, запісвае, як Бог гаворыць з кімсьці, каго Давід называе сваім уласным Гаспадаром. Зараз задумайцеся над простым пытаннем. Давід быў царом Ізраіля. Хто быў яго Гаспадаром? Адказ становіцца яшчэ больш дзіўным, калі ўгадаць, што Бог абяцаў, што Хрыстос прыйдзе з роду самога Давіда, шмат пакаленняў пазней. Чалавек звычайна не называе свайго ўласнага праўнука «мой Госпад».)

Дж2. ЁН САМ ЗАПЫТАЎ ІХ ПРА ГЭТА, І НІХТО НЕ МОГ АДКАЗАЦЬ

МАЦЬВЕЯ 22:41 А ў фарысэяў, якія сабраліся, Ісус спытаўся (42) кажучы: «Што вы думаеце пра Хрыста? Чый Ён Сын?» Кажучь Яму: «Давіда». (43) Кажы ім: «Як жа Давід у Духу называе Яго Госпадам, кажучы: (44) «Сказаў Госпад Госпаду майму: Сядзь праваруч Мяне, пакуль пакладу ворагаў Тваіх як падножжа ног Тваіх». (45) Дык калі Давід называе Яго Госпадам, як жа Ён — сын ягоны?» (46) І ніхто ня змог адказаць Яму ані слова; і з таго дня ніхто ўжо не адважваўся пытацца ў Яго.

ДЫК КАЛІ ДАВІД НАЗЫВАЕ ЯГО ГОСПАДАМ, ЯК ЖА ЁН — СЫН ЯГОНЫ? → І НІХТО НЯ ЗМОГ АДКАЗАЦЬ ЯМУ АНІ СЛОВА.

(Мае асабістыя думкі: Ісус не сказаў фарысэям адказ на сваё ўласнае пытанне ў Мацвея 22:41-46. Ён задаў яго і пакінуў без адказу. Яно застаецца без адказу і дагэтуль, і ўсё яшчэ мае толькі адзін адказ, які падыходзіць. Хрыстос — сын Давіда па плоці, і Гасподзь Давіда па тым, кім Ён быў да таго, як Давід нарадзіўся.)

Ј3. ПЁТР УЖЫВАЎ ТОЙ ЖА ВЕРШ У ДЗЕНЬ, КАЛІ ПАЧАЛАСЯ ЦАРКВА

ДЗЕЯ 2:32 Гэтага Ісуса ўваскрасіў Бог, і ўсе мы — сьведкі гэтага. (33) Дык узьнесены правіцаю Бога і ўзяўшы ад Айца абяцаньне Сьвятога Духа, Ён выліў тое, што вы цяпер бачыце і чуеце. (34) Бо Давід не ўзыйшоў у неба, а ён кажа: «Сказаў Госпад Госпаду майму: "Сядзь праваруч Мяне (35) пакуль пакладу ворагаў Тваіх як падножжа ног Тваіх"». (36) Дык няхай упэўнена ведае ўвесь дом Ізраіля, што Бог зрабіў і Госпадам, і Хрыстом Яго, Гэтага Ісуса, Якога вы ўкрыжавалі».

ДАВІД НЕ УЗЫШОЎ НА НЕБЁСЫ → БОГ ЗРАБІЎ ГЭТАГА ІСУСА, ЯКОГА ВЫ РАСПЯЛІ, І ГОСПАДАМ, І ХРЫСТОМ.

(Мае асабістыя думкі: аргумент Пятра ў Дзеяннях 2:29-36 кароткі. Аргумент Пятра не патрабуе ніякай вынаходлівасці. Давід напісаў пра некага, хто сядзіць праваруч Бога. Давід сам ніколі не ўзыходзіў, каб сесці праваруч Бога. Чалавек мог пайсці і паглядзець на магілу Давіда, кажа Пётр некалькі вершаў раней. Значыць, псальм не быў пра Давіда. Пётр затым называе асобу, пра якую быў гэты псальм. Пётр называе гэтую асобу без якога-небудзь змякчэння: "Таго самага Ісуса, Якога вы ўкрыжавалі". Пётр называе гэтую асобу "і Госпадам, і Хрыстом".)

Ј4. ТОЙ ЖА ПСАЛОМ КАЖА ШЧЭ АДНО — І ПАСЛАННЕ ДА ЯЎРЭАЎ БУДУЕ НА ГЭТЫМ ЦЭЛЫ АРГУМЕНТ

ПСАЛЬМЫ 110:4 Прысягнуў ГОСПАД і не раскаецца: «Ты — сьвятар на вякі паводле парадку Мэльхісэдэка».

ПРЫСЯГНУЎ ГОСПАД І НЕ РАСКАЕЦЦА → ТЫ — СЬВЯТАР НА ВЯКІ ПАВОДЛЕ ПАРАДКУ МЭЛЬХІСЭДЭКА.

ГЕБРАЯЎ 5:5 Гэтак і Хрыстос ня Сам Сябе праславіў, каб быць Першасьвятаром, але Той, Які сказаў Яму: «Ты — Сын Мой, Я сёння нарадзіў Цябе» (6) а таксама ў іншым [месцы] кажа: «Ты — сьвятар на вякі паводле парадку Мэльхісэдэка».

ГЭТАК І ХРЫСТОС НЯ САМ СЯБЕ ПРАСЛАВІЎ, КАБ БЫЦЬ ПЕРШАСЬВЯТАРОМ → ТЫ — СЬВЯТАР НА ВЯКІ ПАВОДЛЕ ПАРАДКУ МЭЛЬХІСЭДЭКА.

ГЕБРАЯЎ 7:3 бяз бацькі, бяз маці, без радаводу, які ня мае ані пачатку дзён, ані канца жыцця, падобны да Сына Божлага, застаецца сьвятаром назаўсёды.

ЯКІ НЯ МАЕ АНІ ПАЧАТКУ ДЗЁН, АНІ КАНЦА ЖЫЦЦЯ → ЗАСТАЕЦЦА СЬВЯТАРОМ НАЗАЎСЁДЫ.

ГЕБРАЯЎ 7:24 а Гэты праз тое, што застаецца на вякі, мае сьвятарства, якое не адступаецца [ад Яго] (25) таму Ён і можа цалкам збаўляць тых, якія прыходзяць праз Яго да Бога, заўсёды жывы, каб заступацца за іх.

ЁН ПРАБЫВАЕ ВЕЧНА, І МАЕ НЕЗМЯНЯЛЬНАЕ СВЯШЧЭНСТВА → ЁН МОЖА ЗАЎСЁДЫ ЗБАЎЛЯЦЬ ІХ ДА КАНЦА.

(Мае асабістыя думкі: адзін кароткі псалом змяшчае вельмі многа. Псалом 110 называе некага, каго Давід называе сваім Госпадам, які сядзіць праваруч Бога. Псалом 110 называе цара, які кіруе з Сіёна. Псалом 110 называе сьвятара на векі, чыну старэйшага за сьвятарства Ізраіля, засведчанага прысягай Бога, ад якой Бог не адступіцца. У старажытным Ізраілі закон трымаў пасаду цара і пасаду сьвятара асобна. Чалавеку не дазвалялася займаць абедзве пасады паводле гэтага закону. Псалом 110 дае абедзве пасады аднаму чалавеку. Кніга Пасланьня да Набгэяў прысьвячае некалькі раздзелаў тлумачэнню таго, хто гэты чалавек.)

К. УЗНЯТЫ З МАГІЛЫ — І ЖЫВЕ Ў ТАБЕ

К1. САМ ФАКТ, І ЯК ЁН БЫЎ ПЕРАДАДЗЕНЫ

1 КАРЫНЬЦЯНАЎ 15:3 Бо я найперш перадаў вам тое, што і сам прыняў, што Хрыстос памёр за грахі нашыя паводле Пісаньняў (4) і што Ён быў пахаваны і ўваскрос на трэці дзень, паводле Пісаньняў

ХРЫСТОС ПАМЁР ЗА ГРАХІ НАШЫЯ, ПАВОДЛЕ ПІСАНИЯ + ЁН БЫЎ ПАХАВАНЫ + ЁН УВАСКРОС НА ТРЭЦІ ДЗЕНЬ.

1 КАРЫНЬЦЯНАЎ 15:20 Але цяпер Хрыстос уваскрос з мёртвых, стаўся Першынцам сярод памёршых.

ХРЫСТОС УВАСКРЭС З МЁРТВЫХ, СТАЎШЫ ПЕРШАПЛОДАМ СПОЧЫЛЫХ.

К2. ШТО ВАСКРАСЕННЕ ДАВЯЛО АБ ІМ

РЫМЛЯНАЎ 1:3 пра Сына Ягонага, Які паводле цела стаўся з насеньня Давіда (4) і аб'явіўся як Сын Божы ў моцы паводле духа сьвятасці праз уваскрасеньне з мёртвых, пра Ісуса Хрыста, Госпада нашага

НАРОДЖАНЫ АД НАСЕННЯ ДАВІДАВАГА ПА ПЛОЦІ → ЯКІ ЯВІЎСЯ СЫНАМ БОЖЫМ У СІЛЕ, ПАВОДЛЕ ДУХА СВЯТАСЦІ, ПРАЗ УВАСКРАСЕННЕ З МЁРТВЫХ.

(Мае асабістыя думкі: Павел зноў змяшчае абедзве часткі адказу ў адным сказе, на парадку, у Рымлянаў 1:3-4. Ісус паходзіў з роду Давіда, па плоці. Ісус быў абвешчаны Сынам Божым у сіле праз паўстанне з магілы. Любы чалавек можа сьвярджаць, што ён — Сын Божы. Толькі ў Ісуса гэта сьвярджэнне было даказана ўваскрасеннем з мёртвых.)

К3. ВЕТХІ ЗАПАВЕТ СКАЗАЎ ГЭТА ПЕРШЫМ

ПСАЛЬМЫ 16:10 бо Ты не пакінеш душу маю ў пекле і не дасі сьвятому Твайму ўбачыць паракхеньне. (11) Ты дасі мне ведаць шлях жыцця; перад абліччам Тваім поўня радасці, праваруч Цябе — раскоша заўсёды.

ТЫ НЕ ПАКІНЕШ ДУШУ МАЮ Ў ПЕКЛЕ → І НЕ ДАСІ СЬВЯТОМУ ТВАЯМУ ЎБАЧЫЦЬ ТЛЕННЕ.

ДЗЕІ 2:29 Мужы браты! Належыцца мне сказаць вам адкрыта пра патрыярха Давіда, што ён і памёр, і быў пахаваны, і магіла ягоная ў нас да гэтага дня. (30) А як быў ён прарок і ведаў, што прысягай прысягнуў яму Бог з плоду паясьніцы ягонай паводле цела паставіць Хрыста і пасадзіць на пасадзе ягоным (31) прадбачачы, ён гаварыў пра ўваскрасеньне Хрыста, што не пакінутая душа Ягонага ў пекле, і цела Ягонае ня бачыла паракхеньне.

ДАВІД ПАМЁР І ПАХАВАНЫ → ЁН, НАПЕРАД БАЧАЧЫ ГЭТА, СКАЗАЎ ПРА ЎВАСКРАСЕННЕ ХРЫСТА.

К4. І ЦЯПЕР — ЁН ЖЫВЕ Ё ЛЮДЗЯХ, ЯКІХ ЁН УРАТАВАЎ

РЫМЛЯНАЎ 8:11 А калі Дух Таго, Які ўваскрасіў Ісуса з мёртвых, жыве ў вас, Той, Які ўваскрасіў Хрыста з мёртвых, ажывіць і вашыя смяротныя целы Духам Сваім, Які жыве ў вас.

ДУХ ТАГО, ХТО ЁЗНЯЎ ІСУСА З МЁРТВЫХ, ЖЫВЕ Ё ВАС → ЁН АЖЫВІЦЬ І ВАШЫ СМЯРОТНЫЯ ЦЕЛЫ.

ГАЛЯТАЎ 2:20 Я ўкрыжаваны з Хрыстом, і ўжо ня я жыву, але жыве ў-ва мне Хрыстос. А што цяпер жыву ў целе, жыву праз веру ў Сына Божага, Які палюбіў мяне і выдаў Сябе за мяне.

Я РАСПЯТЫ З ХРЫСТОМ → І ЁЖО НЕ Я ЖЫВУ, А ЖЫВЕ ЁВА МНЕ ХРЫСТОС.

КАЛАСЯНАЎ 1:27 якім захацеў Бог паведаміць, якое багацце славы тайны гэтай сярод паганаў, якая ёсць Хрыстос у вас, надзея славы **[G3466 musterion ■]**

ГЭТАЯ ТАЯМНІЦА = ХРЫСТОС У ВАС, НАДЗЕЯ СЛАВЫ.

ЯНА 14:23 Адказаў Ісус і сказаў яму: «Хто любіць Мяне, той захоўвае слова Маё; і Айцец Мой палюбіць яго; і Мы прыйдзем да яго і зробім жытло ў яго.

КАЛІ ХТО ЛЮБІЦЬ МЯНЕ, ЁН БУДЗЕ ЗАХОЎВАЦЬ СЛОВЫ МАЕ → МЫ ПРЫЙДЗЕМ ДА ЯГО І ЗРОБІМ У ЯГО СЯЛІБУ.

(Мае асабістыя думкі: прасачыце ўсю лінію гэтага даследавання да яе завяршэння. Ісус быў з Айцом да таго, як было створана што-небудзь. Ісус з'яўляўся людзям у Старым Запавеце, і гэтыя людзі засталіся жывыя. Ісус нарадзіўся ад жанчыны ў невялікім горадзе. Ісус быў забіты на пагорку, на дрэве, па-за горадам. Ісус выйшаў з магілы. Біблія цяпер кажа, што Ісус жыве ў людзях. Гэта завяршэнне — тое, да чаго вяло ўсё гэта даследаванне з самага пачатку. Мэта гэтага даследавання ніколі не была ў тым, каб выйграць спрэчку аб тым, хто такі Ісус. Сутнасць гэтага даследавання ў тым, што той, хто ёсць усё гэта, хоча жыць унутры цябе. Звярні ўвагу таксама на Яна 14:23: "мы прыйдзем". Множны голас, які адкрыў Біблію ў Быцці 1:26, прысутнічае і тут.)

Л. ЁН ВЯРТАЕЦЦА — І ВЫБАР, ЯКІ ЗАСТАЕЦЦА НАЗАЎЖДЫ

Л1. ЁН ГРАДЗЕ, І КОЖНАЕ ВОКА ЁБАЧЫЦЬ ЯГО

ДЗЕІ 1:9 І, сказаўшы гэтае, Ён быў падняты, калі яны глядзелі [на Яго], і воблака ўзяло Яго ад вачэй іхніх. (10) І калі яны ўглядаліся ў неба, як Ён адыходзіў, вось, два мужы сталі перад імі ў белым адзенні (11) і сказалі: «Мужы Галілейскія! Чаго вы стаіце, гледзячы ў неба? Гэты Ісус, узяты ад вас у неба, прыйдзе гэтак сама, як вы бачылі Яго, што ідзе ў неба».

ГЛЕДЗЯЧЫ Ё НЕБА? ГЭТЫ ІСУС, УЗАТЫ АД ВАС У НЕБА, ПРЫЙДЗЕ ГЭТАК САМА, ЯК ВЫ БАЧЫЛІ ЯГО, ШТО ІДЗЕ Ё НЕБА.

АДКРЫЦЬЦЁ 1:7 Вось, Ён прыходзіць з аблокамі, і ўгледзіць Яго кожнае вока і тыя, якія прабілі Яго, і заплачуць перад Ім усе плямёны зямлі. Так, амэн.

І ЁГЛЕДЗІЦЬ ЯГО КОЖНАЕ ВОКА І ТЫЯ + ЯКІЯ ПРАБІЛІ ЯГО.

Л2. 2 ТЭСАЛОНЦАЎ 1:7 а вам, прыгнатым, — патольяй разам з намі ў адкрыцці Госпада Ісуса з неба з анёламі сілы Яго **[G1557 ekdikesis ■]** (8) Які ў полымі агню здзяйсняе помсту над тымі, што ня ведаюць Бога і не паслухмяныя Эвангелью Госпада нашага Ісуса Хрыста. (9) Яны атрымаюць прысуд — вечнае знішчэнне, ад аблічча Госпада і ад славы магутнасці Яго (10) калі Ён прыйдзе ўславіцца ў святых Сваіх і стацца дзівосным у дзень той у-ва ўсіх, якія паверылі, бо вы паверылі нашаму сведчанню сярод вас.

У АГНІ ПАЛАЮЧЫМ, ЗДЗЯЙСНЯЮЧЫ АДПЛАТУ ТЫМ, ХТО НЕ ВЕДАЕ БОГА, І ХТО НЕ СЛУХАЕЦЦА ДАБРАВЕСЦЯ → КАЛІ ЁН ПРЫЙДЗЕ, КАБ ПРАСЛАВІЦЦА Ё СВЯТЫХ СВАІХ.

(Мае асабістыя думкі: Прачытайце 2-е Пасланне да Фесаланікійцаў 1:8 не спяшаючыся. 2-е Пасланне да Фесаланікійцаў 1:8 называе дзве групы, а не адну групу. Першая група НЕ ВЕДАЕ Бога. Другая група НЕ СЛУХАЕЦЦА евангелля. Веданне і слуханне названы разам у адным і тым жа вершы. Заўважце таксама 2-е Пасланне да Фесаланікійцаў 1:10, якое з'яўляецца часткай таго ж сказу. Тое самае прышэсце Ісуса, якое для адной групы ёсць агонь, для другой групы ёсць слава. Гэта адна-адзіная падзея. На якім баку гэтай падзеі знаходзіцца чалавек, вырашаецца зараз, а не пазней.)

Л3. АДКРЫЦЬЦЁ 19:11 І ўбачыў я неба адчыненае, і вось, конь белы, і Вершнік на ім, называны Верным і Праўдзівым, і Ён паводле справядлівасці судзіць і ваюе. (12) А вочы Ягоныя — як полымі агню, і на галаве Ягонай шмат дыядэмаў. Ён мае імя напісанае, якога ніхто ня ведае,

апрача Яго Самога. (13) І Ён апануты ў шату акрываўленую, і імя Ягонае называецца: «Слова Божа».

ТОЙ, ХТО СЯДЗЕЎ НА ІМ, НАЗЫВАЎСЯ ВЕРНЫ І ІСЦІННЫ → ІМЯ ЯМУ — СЛОВА БОЖАЕ.

АДКРЫЦЦЁ 19:16 І мае на шатах і на сыягнне Сваім напісанае імя: «Валадар валадароў і Пан паноў».

ВАЛАДАР ВАЛАДАРОЎ І ПАН ПАНОЎ.

(Мае асабістыя думкі: звярніце ўвагу на адзін невялікі радок у Адкрывенні 19:12. У Ісуса было імя напісанае, якога ніхто не ведаў, акрамя яго самога. Імёны, якія дадзены гэтаму даследаванню, з'яўляюцца ў тым жа ўрыўку. Гэтыя імёны — Верны і Праўдзівы. Слова Божае. Цар цароў і Гасподзь гаспадароў.)

14. АДКРЫТЫЯ КНІГІ

АДКРЫЦЦЁ 20:11 І ўбачыў я вялікі белы пасад і Таго, Які сядзеў на ім, ад аблічча Якога ўцяклі зямля і неба, і не знайшлося месца для іх. (12) І ўбачыў я мёртвых, малых і вялікіх, якія стаялі перад Богам. І былі разгорнутыя кнігі; і разгарнулі іншую кнігу, якая ёсць [кніга] жыцця, і былі суджаныя мёртвыя паводле напісанага ў кнігах, паводле справаў сваіх. (13) І аддало мора мёртвых, што ў ім, і сьмерць ды пекла аддалі мёртвых, што ў іх; і быў суджаны кожны паводле справаў сваіх. (14) А сьмерць і пекла кінутыя ў возера агню. Гэта — другая сьмерць. (15) І калі хто ня быў знойдзены запісаным у кнізе жыцця, той быў кінуты ў возера агню.

КНІГІ БЫЛІ АДКРЫТЫЯ + ЯШЧЭ АДНА КНІГА БЫЛА АДКРЫТАЯ, ЯКАЯ ЁСЦЬ КНІГА ЖЫЦЦЯ → ХТО НЕ БЫЎ ЗНОЙДЗЕНА ЗАПІСАНЫМ У КНІЗЕ ЖЫЦЦЯ, БЫЎ УКІНУТЫ ў ВОЗЕРА АГНЯНАЕ.

(Мае асабістыя думкі: Каля прастола ў Адкрывенні 20:12 з'яўляюцца два віды кніг. Адзін від кніг запісвае тое, што рабілі людзі. Другі від кніг запісвае імёны і называецца кнігай жыцця. Адкрывенне 20:12 не кажа, што хтосьці быў выратаваны праз тое, што было напісана ў кнігах учынкаў. Адкрывенне 20:15 кажа, што адзінае, што вызначала вынік, — гэта было тое, ці было імя чалавека запісана ў кнізе жыцця.)

15. ВЫБАР, ПРАМОЎЛЕНА ГЭТАК ЖА ЯСНА, ЯК УВОГУЛЕ ШТО-НЕБУДЗЬ СКАЗАНА ў БІБЛІІ

ЯНА 3:18 Хто верыць у Яго, ня судзіцца, а хто ня верыць, той ужо асуджаны, бо не паверыў у імя Адзінароднага Сына Божага.

ХТО НЕ ВЕРЫЦЬ, УЖО АСУДЖАНЫ.

ЯНА 3:36 Хто верыць у Сына, мае жыццё вечнае, а хто ў Сына ня верыць, ня ўгледзіць жыцця, але гнеў Божы будзе на ім.

ХТО ВЕРЫЦЬ У СЫНА, МАЕ ЖЫЦЦЁ ВЕЧНАЕ.

РЫМЛЯНАЎ 6:23 Бо плата за грэх — сьмерць, а дар [ласкі] Божай — жыццё вечнае ў Хрысьце Ісусе, Госпадзе нашым.

БО ПЛАТА ЗА ГРЭХ — СЬМЕРЦЬ → А ДАР [ЛАСКІ] БОЖАЙ — ЖЫЦЦЁ ВЕЧНАЕ ў ХРЫСЬЦЕ ІСУСЕ, ГОСПАДЗЕ НАШЫМ.

(Мае асабістыя думкі: Рымлянам 6:23 — цэнтральны верш усяго гэтага даследавання. Рымлянам 6:23 — гэта адно кароткае сказ з двюма палавінамі. За грэх належыць плата, і гэтая плата — сьмерць. Гэтая плата робіцца адным з двух спосабаў. Альбо чалавек сам плаціць гэтую плату, назаўжды, альбо чалавек прымае тое, што ўжо заплаціў Ісус, як дар. Гэта і ёсць увесь выбар. Ніхто не пазбягае гэтага выбару, бо адсутнасць выбару — гэта тое самае, што выбраць першы шлях. Усё ў гэтым даследаванні, ад "стварым чалавека" ў Быцці 1:26 і аж да трона ў Адкрывенні 20, вяло да гэтага аднаго рашэння. Яшчэ ёсць час прыняць гэтае рашэнне. Ісус усё яшчэ кліча.)

І6. ДЗЕІ 4:12 і ні ў кім іншым няма збаўлення, бо няма іншага імя пад небам, дадзенага людзям, у якім мусілі мы быць збаўленыя».

І НІ ў КІМ ІНШЫМ НЯМА ЗБАЎЛЕННЯ → БО НЯМА ІНШАГА ІМЯ ПАД НЕБАМ, ДАДЗЕНАГА ЛЮДЗЯМ, У ЯКІМ МУСІЛІ МЫ БЫЦЬ ЗБАЎЛЕНА.

ЗАКАНЧЭННЕ

АДКРЫЦЦЁ 22:17 І Дух, і нявеста кажуць: «Прыйдзі!» І хто чуе, няхай скажа: «Прыйдзі!» І той, хто смагне, няхай прыходзіць, і той, хто хоча, няхай бярэ вадку жыцця дарма.

І ДУХ, І НЯВЕСТА КАЖУЦЬ: «ПРЫЙДЗІ → І ТОЙ, ХТО ХОЧА, НЯХАЙ БЯРЭ ВАДУ ЖЫЦЬЦЯ ДАРМА.

ЯНА 3:17 Бо не паслаў Бог Сына Свайго ў сьвет, каб судзіць сьвет, але каб сьвет быў збаўлены праз Яго.

БО НЕ ПАСЛАЎ БОГ СЫНА СВАЙГО Ў СЬВЕТ, КАБ СУДЗІЦЬ СЬВЕТ → АЛЕ КАБ СЬВЕТ БЫЎ ЗБАЎЛЕНА ПРАЗ ЯГО.

(Мае асабістыя думкі: Апошняя запрашэньне ў Бібліі нічога не каштуе, і яно прапануецца кожнаму. Ужытае слова — "усякі, хто хоча". Гэтае слова наўмысна нікога не пакідае па-за ўвагай. Яно не выключае ні найгоршага чалавека, які чытае гэта даследаваньне, ні таго, хто ўжо гадамі гаворыць "не". Ісус, які ёсць усім гэтым, і ёсць той, хто кажа: Прыйдзі. Усё, што трэба зрабіць чалавеку, — гэта прыйсці і ўзяць ваду жыцця.)

ПРАКТЫЧНЫ ТЭСТ

1. Быццё 1:26 — І сказаў Бог: створым чалавека паводле вобразу Нашага:

- a) па падабенстве нашым
- b) і вось, было вельмі добра
- c) па вобразе Божым стварыў Ён яго

2. Ісая 7:14 — Вось, дзева зачне ва ўлонні і народзіць сына:

- a) і назавеш імя Яму ІСУС
- b) і назавуць імя Яму Эмануіл
- c) і назавуць імя Яму Эмануіл

3. Судзьдзі 13:22 — І сказаў Маной жонцы сваёй: мы неадменна памром:

- a) бо я чалавек з нячыстымі вустамі
- b) бо месца, на якім ты стаіш, зямля святая
- c) таму што мы бачылі Бога

4. Псалом 110:1 — Сказаў ГОСПАД Госпаду майму: сядзі праваруч мяне,

- a) дакуль не пакладу ворагаў Тваіх у падножжа ног Тваіх
- b) валадар сярод ворагаў тваіх
- c) пакуль не пакладу ворагаў тваіх у падножжа ног тваіх

5. Габрэям 1:8 — А пра Сына кажа: Прастол Твой, Божа, у вякі вякоў:

- a) скіпетр праведнасці — скіпетр царства твайго
- b) скіпетр царства твайго — скіпетр праўды
- c) і ўлада будзе на плячы Яго

6. Быццё 22:8 — Бог угледзіць Сабе ягня для цэласпалення:

- a) і паклаў яго на Ісаака, сына свайго
- b) і пайшлі яны абодва разам
- c) вось агонь і дровы

7. 2 Фесаланікійцаў 1:9 — якія панясуць пакаранне, вечную пагібель ад аблічча Госпада:

- a) і ад славы яго магутнасці
- b) якая ёсць другая смерць
- c) і ад славы яго велічы

МАЙМА АДКАЗАЎ: 1-а, 2-б, 3-с, 4-с, 5-а, 6-б, 7-а

СВЕДКІ, ЯКІЯ СТАЯЦЬ ЗА ГЭТЫМ АДКАЗАМ

Гэты адказ не абавязваецца на голас аднаго пісьменніка. Майсей, Ісус Навін, пісьменнік кнігі Суддзяў, пісьменнік кнігі Летапісаў і Давід — усе робяць свой уклад у яго. Тое ж робяць Ісая, Міхей і Малахія. Тое ж робяць Матфей, Лука і Іаан. Пётр прамаўляе ў дзень Пяцідзсятніцы. Філіп прамаўляе на пустынным дарозе. Павел піша ў васьмі пасланнях. Пісьменнік кнігі Габрэяў

завяршае яго. Гэта пятнаццаць галасоў, у дваццаці восьми кнігах Бібліі, ад першай глывы кнігі Быцця да апошняй глывы кнігі Адкрыцця. Усе пятнаццаць галасоў кажучь адно і тое ж пра адну і тую ж асобу.

ЯК РАЗВІВАЕЦЦА ГЭТАЕ ДАСЛЕДАВАННЕ

→ ЯК ЦЕНЬ ПАКАЗВАЕ НА СВЯТЛО: ДРОВЫ, ПАКЛАДЗЕНЫЯ НА СПІНУ ІСААКА (БЫЦЦЕ 22:6), І КРЫЖ, ПАКЛАДЗЕНЫ НА СПІНУ СЫНА (ЯН 19:17). ЦЕНЬ З'ЯВІЎСЯ НА ГАРЫ. ЦЕЛА З'ЯВІЛАСЯ ПА-ЗА ГОРАДАМ.

ЯК ВАЖНЫЯ СЛОВЫ: АДНО АНГЛІЙСКАЕ СЛОВА "LORD" ПЕРАДАЕ ДВА РОЗНЫЯ ГАБРЭЙСКІЯ СЛОВЫ Ё ПСАЛЬМЕ 110:1. ГЭТЫЯ ДВА ГАБРЭЙСКІЯ СЛОВЫ - УЕНОВАН (H3068) І ADOWN (H113). УВЕСЬ ДОВАД, ЯКІ ІСУС ПРЫВЕЎ У МАЦВЕЯ 22:45, ГРУНТУЕЦЦА НА ГЭТАЙ РОЗНІЦЫ.

→ ЯК ГЭТА ТЫЧЫЦЦА ВАС: ІСУС — НЕ ТОЛЬКІ ТОЙ, ХТО ПРЫЙШОЎ. ІСУС — НЕ ТОЛЬКІ ТОЙ, ХТО ПРЫЙДЗЕ. ІСУС — ТОЙ, ХТО ХОЧА ЖЫЦЬ У ВАС ЦЯПЕР (КАЛОСЯНАМ 1:27, ГАЛАТАМ 2:20).

→ ШТО ГЭТА АЗНАЧАЕ ДЛЯ ВЕЧНАСЦІ: АДПЛАТА ЗА ГРЭХ - СМЕРЦЬ. ДАР ЖА БОЖЫ - ЖЫЦЦЁ ВЕЧНАЕ Ё ХРЫСЦЕ ІСУСЕ, ГОСПАДЗЕ НАШЫМ (РЫМЛЯНАМ 6:23). ГЭТА АДЗІНЫЯ ДВА СПАСАБЫ, ЯКІМІ ЧАЛАВЕК КАЛІ-НЕБУДЗЬ ПЛАЦІЦЬ ДОЎГ ГРАХУ.

ПАБОЧНАЯ СЦЕЖКА: ПСАЛЬМ 110:4 І КНІГА ГАБРЭЯЎ, РАЗДЗЕЛ 7, АДКРЫВАЮЦЬ УСЁ ВУЧЭННЕ ПРА СВЯШЧЭНСТВА МЕЛЬХІСЕДЭКА. ГЭТАЕ ВУЧЭННЕ АПІСВАЕ ЦАРА І СВЯТАРА, ЗЛУЧАНЫХ У АДНЫМ ЧАЛАВЕКУ, СТАРЭЙШАГА ЗА ЗАКОН, ЗАСВЕДЧАНАГА КЛЯТВАЙ, ЯКУЮ БОГ НЕ ЗАБЯРЭ НАЗАД. ГЭТАЕ ВУЧЭННЕ ЗАСЛУГОЎВАЕ АСОБНАГА ПОЎНАГА ДАСЛЕДАВАННЯ.

→ БАКАВАЯ СЦЕЖКА: "МЫ" І "НАШ" З БЫЦЦЯ 1:26, РАЗАМ З "АДЗІНЫМ ГОСПАДАМ" З ДРУГАЗАКОННЯ 6:4, АДКРЫВАЕ ШЛЯХ ДА ПОЎНАГА ВЫВУЧЭННЯ БОСТВА. БОСТВА — ГЭТА АДЗІНЫ БОГ, У ЯКІМ АЙЦЕЦ, СЫН І СВЯТЫ ДУХ НАЗВАНЫ Ё БІБЛІІ ЯК АСОБНЫЯ АСОБЫ. ГЭТА ДАСЛЕДАВАННЕ ЗАКРАНУЛА ТОЛЬКІ КРАЙ ГЭТАГА ПОЎНАГА ВЫВУЧЭННЯ.

→ ПАБОЧНЫ ШЛЯХ: 2 ФЕСАЛАНІКІЙЦАЎ 1:7-10 І АБ'ЯЎЛЕННЕ 19:11-16 АДКРЫВАЮЦЬ УВЕСЬ ДАКТРЫНАЛЬНЫ ПЛАСТ ПРА ВЯРТАННЕ ІСУСА. ГЭТАЯ ДАКТРЫНА ЁКЛЮЧАЕ ПЭЎНАСЦЬ ВЯРТАННЯ ІСУСА, РАПТОЎНАСЦЬ ВЯРТАННЯ ІСУСА І ЗАПАВЕДЗЬ ЧАКАЦЬ ВЯРТАННЯ ІСУСА. СЦВЯРДЖАЙЦЕ ПРОСТА: ПІСАННЕ СЦВЯРДЖАЕ ПЭЎНАСЦЬ ВЯРТАННЯ ІСУСА І АДМАЎЛЯЕЦЦА ДАВАЦЬ РАСКЛАД ВЯРТАННЯ ІСУСА (МАТФЕЯ 24:36, ДЗЕІ 1:7). ГЭТАЕ СЛУЖЭННЕ ТАКСАМА АДМАЎЛЯЕЦЦА ДАВАЦЬ РАСКЛАД ВЯРТАННЯ ІСУСА.

ПАБОЧНАЯ СЦЕЖКА: БЫЦЦЯ 3:15, СЕМЯ ЖАНЧЫНЫ, АДКРЫВАЕ ЁВЕСЬ ЛАНЦУЖОК АБЯЦАНАГА СЕМЯ. ГЭТЫ ЛАНЦУЖОК ПРАХОДЗІЦЬ ПРАЗ АЎРААМА (БЫЦЦЯ 22:18), ПРАЗ ДАВІДА (ПСАЛЬМ 132:11), І НАЗВАНЫ НАЎПРОСТ У ГАЛАТАЎ 3:16.

→ МАГЧЫМАЕ АДКРЫЦЦЁ: ЯКАЎ ПАПЫТАЎ У ТАГО, ХТО ЗМАГАЎСЯ З ІМ, У БЫЦЦІ 32, НАЗВАЦЬ ЯГО ЁЛАСНАЕ ІМЯ, І ЯМУ БЫЛО АДМОЎЛЕНА (БЫЦЦЁ 32:29). МАНОАХ ПАПЫТАЎ У АНЁЛА ЛЮБО НАЗВАЦЬ ЯГО ЁЛАСНАЕ ІМЯ, І ЯМУ БЫЛО СКАЗАНА, ШТО ІМЯ ПІЛІЙ (H6383), ЗАНАДТА ДЗІЎНАЕ, КАБ БЫЦЬ ВЯДОМЫМ (СУДЗЬДЗІ 13:18). ІСАЯ ЗАТЫМ КАЖА, ШТО ДЗІЦЯ, НАРОДЖАНАЕ НАМ, БУДЗЕ НАЗВАНА ДЗІЎНЫ, ПЭЛЕ (H6382), АД ТАГО САМАГА КОРНЯ (ІСАЯ 9:6). ІМЯ, ЯКОЕ БЫЛО УТОЕНА Ё СТАРЫМ ЗАПАВЕЦЕ, АБВЯШЧАЕЦЦА НАД ДЗІЦЕМ. У КАНЦЫ БІБЛІІ, ВЫЯЗДЖАЮЧЫ З НЯБЁСАЎ, ІСУС УСЁ ЯШЧЭ МАЕ ІМЯ, ЯКОГА НІХТО НЕ ВЕДАЕ, АПРОЧ ЯГО САМОГА (АДКРЫЦЦЁ 19:12). ІМЯ ДАДЗЕНА, І ІМЯ ЁСЁ ЯШЧЭ ГЛЫБЕЙШАЕ, ЧЫМ БЫЛО РАСКАЗАНА Ё ГЭТЫМ ДАСЛЕДАВАННІ.

АДКРЫТАЕ ЗАПРАШЭННЕ — ХТО Б ТЫ НІ БЫЎ, ЧЫТАЙ ДАЛЕЙ

Вам не абавязкова быць хрысціянінам, каб чытаць гэтае даследаванне. Многае магло прывесці вас сюды. Пошук мог прывесці вас сюды. Спрэчка магла прывесці вас сюды. Пытанне, якое вы неслі гадамі, магло прывесці вас сюды. Цікаўнасць да чужой веры магла прывесці вас сюды. Усё на гэтым сайце — ваша, бясплатна, на вашай уласнай мове. Мы ніколі не пытаемся вашае імя. Мы ніколі не пытаемся вашу краіну. Мы ніколі не пытаемся, у што вы верыце. Адно даследаванне не можа поўнасцю апісаць Ісуса. Мы аддалі гэтаму пытанню ўсё, што мелі, і гэтае даследаванне ўсё роўна прайшло толькі адной дарогай праз Біблію. Ісус існаваў да пачатку. Ісус існуе цяпер. Ісус вернецца. Ніводная старонка не можа завяршыць апісанне ўсяго гэтага. Больш даследаванняў чакае тут. Даследаванні пра міласэрнасць чакаюць тут. Даследаванні пра мудрасць чакаюць тут. Даследаванні пра веды чакаюць тут. Даследаванні пра цяжарнасць чакаюць тут. Даследаванні пра набожнасць чакаюць тут. Больш даследаванняў

з'явіцца пазней. Чытайце гэтыя даследаванні ў любым парадку, які вам зручны. Правярайце нашы крыніцы па ходзе чытання. Кожны верш у гэтых даследаваннях надрукаваны цалкам, і гэта зроблена наўмысна. Вам ніколі не трэба верыць нам на слова. Вы можаце самі ўзважыць кожны верш.

Пасля гэтага ідзе яшчэ адно запрашэнне. Мы не будзем удаваць, што гэтае запрашэнне схавана. Гэтае запрашэнне — гэта даследаванне пра тое, што чалавек павінен зрабіць, каб быць выратаваным. Чытайце гэтае даследаванне зараз, калі хочаце чытаць яго зараз. Чытайце спачатку нешта іншае, калі вы аддаеце перавагу спачатку чытаць нешта іншае. Ніхто не лічыць. Дзверы застаюцца адкрытымі ў любым выпадку. Павел сказаў словы, прыведзеныя ніжэй, у горадзе, поўным алтароў багам, якія не былі яго Богам. Павел сказаў гэтыя словы людзям, якія не прасілі Паўла прыйсці ў гэты горад:

ДЗЕІ 17:26 Ён учыніў з аднае крыві кожны народ чалавечы, каб жылі на ўсім абліччы зямлі, вызначыўшы акрэсленыя часы і межы пражывання іхняга (27) каб шукалі Госпада, можа, дакрануцца Яго і знойдуць, хоць Ён і недалёка ад кожнага з нас

ЗРАБІЎ АД АДНАЕ КРЫВІ ЎВЕСЬ РОД ЧАЛАВЕЧЫ → КАБ ЯНЫ ШУКАЛІ ГОСПАДА, І ЗНАЙШЛІ ЯГО + ЁН НЕДАЛЁКА АД КОЖНАГА З НАС.

ЯЎРЭЙСКІЯ КЛЮЧАВЫЯ СЛОВЫ

“анёл / пасланец” — H4397 malak — пасланы; пасланец; анёл

Гэтае слова называе даручэнне, а не прыроду. Гэтае слова ўжываецца адносна людзей. Гэтае слова ўжываецца адносна прарокаў. Гэтае слова ўжываецца адносна нябесных істот. Гэтае слова само па сабе ніколі не кажа табе, ЧЫМ з'яўляецца пасланы чалавек. Гэтае слова само па сабе толькі кажа табе, што чалавек быў пасланы. Астатняе павінен наведміць акаляючы біблейскі тэкст. Акаляючы біблейскі тэкст сапраўды наведміць астатняе ў гэтых апавяданнях.

“Бог” — H430 elohim — Бог; багі; сапраўдны Бог

Элохім — форма множнага ліку. Элохім раз за разам ужываецца адносна адзінага сапраўднага Бога разам з дзеясловамі адзіночнага ліку. Гэтае слова само па сабе нясе тую паўнату, якую даследуе гэтае вывучэнне.

“ГОСПАД” — H3068 Yehovah — заповітнае імя Бога, напісанае ў KJV як ГОСПАД вялікімі літарамі Там, дзе ў Старым Запавеце слова LORD напісана вялікімі літарамі, Ягова - гэта габрэйскае імя, якое стаіць за англійскім словам LORD.

“Госпадзь” — H113 adown — гасподзь; спадар; уласнік; той, хто пануе

У Псалме 110:1 форма adown чытаецца як “Гасподзь мой”. Adown — гэта іншае яўрэйскае слова, чым Яхве, ГОСПАД, які кажа Гасподу Давіда ў гэтым вершы.

“адзін” — H259 echad — адзін; аб'яднаны; першы

Эхад - гэтае слова ў выразе «Гасподзь, Бог наш, Гасподзь адзіны». Эхад - тое ж самае слова, якое ўжываецца, калі вечар і раніца называюцца АДНЫМ днём. Эхад - тое ж самае слова, якое ўжываецца, калі мужчына і яго жонка становяцца АДНОЙ плоцю.

“адзіны сын” — H3173 yachiyd — адзіны; адзіны сын; асамотны; любасны

У Быццi 22 Ісаак трычы называецца «сынам тваім адзіным». Слова «яхід» азначае адзіны і непаўторны.

“дрэва” — H6086 ets — дрэва; лес; бяровенне; дошка; палка

Ец — гэта адно яўрэйскае слова, якое ахоплівае і жывое дрэва, і зрубленую драўніну. Ец — гэтае слова, якое абазначае дрэвы, якія Абрагам наклаў на Ісаака.

“цудоўны” — H6382 pele — дзіва; цуд; штосьці, што перавышае разуменне

Пеле — першае імя, дадзенае дзіцяці ў Ісайі 9:6.

“таямнічы / дзівосны” — H6383 piliy — дзівосны; занадта дзівосны, каб быць зразуметым

Пілій — гэта слова, якое анёл Гасподні дае Маноа, каб апісаць сваё ўласнае імя. Пілій паходзіць ад таго ж караня, што і імя пэла ў Iсаі 9:6.

“дзева” — **H5959 almah** — маладая незамужняя жанчына; дзева; дзяўчына

Альма — гэта слова, ужытае ў Iсаі 7:14.

“Іммануіл” — **H6005 Immanuwl** — з намі Бог

Імануэль — гэта імя, якое само па сабе з’яўляецца поўным сказам. Матфей перакладае гэта імя для чытача.

“военачальнік / князь” — **H8269 sar** — галоўная асоба; правадыр; военачальнік; князь; уладар

Сар — гэта тытул, які прыпісвае сабе чалавек з выцягнутым мечам каля Ерыхона.

“Я ЕСМЬ” — **H1961 hayah** — быць; існаваць; станавіцца

Хая — каранёвае слова, якое ляжыць у аснове “Я ЁСЦЬ ТОЙ, ХТО Я ЁСЦЬ” каля палымнеючага куста.

ГРЭЧАСКІЯ КЛЮЧАВЫЯ СЛОВЫ

“Слова” — **G3056 logos** — слова; выказванне; сказанае; выражэнне думкі

Іаан не пачынае Евангелле ад Іаана з нараджэння. Іаан пачынае Евангелле ад Іаана да пачатку.

“жыло” — **G4637 skenoo** — ставіць намёт; разбіваць лагер; жыць у намёце

“І Слова стала цэлам і жыло сярод нас.” Гэты верш апісвае, як Бог жыў у чалавечым целе гэтак жа, як чалавек жыў у намёце.

“адзінародны” — **G3439 monogenes** — адзінародны; адзіны ў сваім родзе; непаўторны

Монагенес ужываецца адносна Сына. Монагенес ужываецца адносна Ісаака ў Паслані да Габрэяў 11:17.

“абвешчаны” — **G1834 exegeomai** — весці; выводзіць; распавядаць падрабязна; рабіць вядомым

Ніхто ніколі не бачыў Бога. Адзінародны Сын вывеў Бога на святло, дзе Бога можна ўбачыць.

“прымірыўся” — **G2644 katallasso** — змяніць варожасць на сяброўства; вярнуць у ласку

Каталяса адным словам называе ўсю прычыну крыжа.

“прымірэнне” — **G2643 katallage** — аднаўленне прыхільнасці; збліжэнне дзвюх разлучаных бакоў

Каталагэ паходзіць ад таго ж караня, што і каталасо, згаданае вышэй. Каталасо называе сам акт прымірэння (аднаўленне дружбы паміж двума, якія былі раздзелены). Каталагэ называе вынік гэтага прымірэння.

“адпушчэнне” — **G859 aphesis** — адпушчэнне прэч; вызваленне; адпушчэнне; прабачэнне

Без праліцця крыві няма адпушчэння грахоў.

“таямніца” — **G3466 musterion** — таямніца; нешта раней схаванае, а цяпер адкрытае

У Бібліі таямніца - гэта ніколі не загадка, якую трэба разгадаць. Таямніца ў Бібліі - гэта сакрэт, які Бог вырашыў расказаць.

“помста” — **G1557 ekdikesis** — тое, што вынікае са справядлівасці; поўнае выпраўленне несправядлівасці

Экдікесіс — гэта слова, ужытае ў 2 Фесаланікійцаў 1:8. Экдікесіс не азначае неўтрымальны гнеў. Экдікесіс азначае справядлівасць, здзейсненую цалкам.

“першынародны” — **G4416 prototokos** — першынец; той, хто першым народжаны

Айцец кажа: «і няхай усе анёлы Божыя пакланяюцца Яму» пра Сына.

SOURCES & CREDITS

Scripture: Belarusian Bible (CC BY-NC 4.0) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated.

Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0);

Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).

Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).

